

Hlas národa

„Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!
Jen svorným Boh požehnává.“

JOSEF KARDINAL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel: (312) 656 - 1050

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 75 centů

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roc. (Vol.) XIV. — Číslo (No.) 13.

Saturday April 1, 1989 (Sobota 1.4.1989)

Sovětská politika vůči křesťanům je pouze pragmatická; postoj marxistů vůči náboženství se však dosud nijak nezměnil

Sovětský vládce Michail Gorbačov je chladný a usměvavý realista. Ví, že kdyby perestrojka neměla úspěch, musil by odstoupit, zvláště kdyby se ekonomické potíže jeho země ještě více zhoršily. Čas letí, je si vědom toho, že lidé v SSSR musí mít více potravin a zboží, a proto dělá, co může, aby si získal podporu i věřících pro svou nynější politiku glasnosti a perestrojky. Musí se mu podařit odstranit v první řadě „fronty“ před obchody, nedostatek bytu a spotřebního zboží.

Na veřejné, hlasité rozhlašované schůzi s moskevským patriarchou Pimenem a s pěti jinými předními osobnostmi ruské pravoslavné církve v Kremlu 29. dubna 1988 řekl: „My i věřící máme společné dějiny, jednu společnou vlast a společnou budoucnost. To nás sjednocuje a zavazuje k společnému postoji v dnešní době národa.“

Konstantin Charčev, předseda Výboru pro náboženské záležitosti v SSSR, měl - jako host britských církví - také optimistické poselství o novém postoji své vlády vůči náboženství za své úřední návštěvy v Anglii v listopadu 1988. Ve své přednášce „Perestrojka a náboženství v sovětské společnosti“, pečlivě připravené pro vzhucení silného dojmu u posluchačů v Coventry, Charčev zdůraznil, že v SSSR bude „nový řád“ pro církev a nastane „nová doba“ pro vztahy mezi církví a státem. Řekl: „My potřebujeme pomoci církve pro budování budoucnosti, avšak nejdříve musíme napravit omyly minulosti. Proto jsme dovolili v prvních deseti měsících roku 1988 otevření 650 nových kostelů všech náboženských vyznání. Proto také bylo otevřeno

sedm nových klášterů pro ruskou pravoslavnou církev.“

Charčev - dnes 55letý - se narodil v r. 1934 v Gorkyj. V r. 1980 graduoval na Diplomatičeské akademii v Moskvě. V následujícím roce byl jmenován sovětským velvyslancem v africké Guyaně. V r. 1985 se stal předsedou Státního výboru pro náboženské záležitosti vládního moskevského ústředí pro dohled na všechny věci, vztahující se k náboženství. Výbor pro náboženské záležitosti byl pak za Brežněva v r. 1965 zreorganizován a formálně připojen k sovětskému ministerstvu kultury. Jeho úkolem je připravovat nové zákony, vztahující se k náboženství, udílet vládní povolení veškerému církevnímu personálu a vykonávat nad ním dohled. Procedury, které mají vztah k činnosti a působení církve, jsou zdlouhavé a v SSSR velmi komplikované.

Charčev řekl, že dřívější sovětská politika „boje proti náboženství a zavírání kostelů byla ve skutečnosti překroucením marxismu - leninismu, stejně jako jím byl také kult osobnosti za Stalina“. Přiznal dokonce: „Mohu otevřeně říci, že byla údobí v našich dějinách, kdy lid byl uvězněn kvůli ničemu. My nyní kriticky zkoumáme zákony, jichž bylo zneužíváno k nespravedlivému posilování těchto lidí do vězení.“

Toto jsou sice krásná slova, avšak po sedmi desetiletích neúspěšného pronásledování a znepokojování křesťanů teroristickou policií KGB by dnes věřící v SSSR chtěli obdržet více než nějaké nejasné sliby budoucích reforem! - Na otázku o křesťanech, dosud držených ve vězeních v SSSR kvůli své víře, Charčev odpověděl, že o tom obdržel sez-

Arť se to sedmdesát let starému komunistickému režimu SSSR líbí, nebo nelíbí, už jen pouhé kostelní stavby v Kremlu jim připomínají křesťanskou kulturní tradici „sv. máti Rusí“. - Chtějí-li dnes hospodářsky „dohonit“ kapitalistický Západ, musejí se - chtějí - nechtějí - i ateističtí marxisté nějak vypořádat s „fantomem“ víry, kterou v ruském lidu nezničila ani to nejkrutější pronásledování v dějinách křesťanství.

nam 270 jmen ze Spojených států. Důrazně popřel, že by SSSR dosud měl tak velký počet politických vězňů a prohlásil: „Nyní jich máme pouze šest v našich vězeních a dalších 15, kteří vykonávají trestné práce, žije už ve svých rodinách. Ostatní lidé, uvedení v těchto seznamech, jsou jen obyčejní zločinci.“

Charčev zaujal výbojně obranný postoj k otázce, zda věřící byli posíláni do mentálních útavů pouze kvůli své křesťanské víře; řekl vyhybavě: „Já tento problém neznám a nikdy jsem se jím nezabýval. Zabývám se pouze problémem věřících. Nevím, kolik lidí je dnes u nás v psychiatrických nemocnicích.“ Pak ještě řekl s důrazem: „Podstatou perestrojky je, že zaujíme nový a realistický pohled na věci. Případy všech vězňů jsou právě přezkoumávány. Perestrojka se

stane nezvratnou pouze tehdy, bude-li jí každý na svém místě v práci náležitě rozumět, o ní usilovat a zodpovědně ji uvádět v život. Existují však lidé, kteří perestrojce nerozumějí a pokoušejí se dále jednat tak, jako jednali v minulosti. Jsou také lidé, kteří čekají na to, až perestrojka „skončí“. My jsme však už začali zavádět program perestrojky do skutečného života. Už jsme učinili první kroky a nemáme v úmyslu tuto cestu opustit, ale nutně v ní musíme pokračovat.“

Charčev přiznal, že SSSR se „dopustil omylů“ ve vztazích mezi církví a státem, omylů, které jsou prý nyní napravovány. Zdůraznil však, že toto nemá nic společného s nátlakem ze Západu, na který prý Moskva nic nedá! Přiznal, že v SSSR jsou dosud vážné problémy ve vztazích s Vatikánem; dodal však, že prý dialog mezi

Vatikánem a SSSR už byl zahájen. Na otázku, proč papež Jan Pavel II. nebyl pozván do SSSR, aby se tam zúčastnil oslav milénia příchodu křesťanství, Charčev odpověděl, že prý okolnosti pro takovou návštěvu nebyly vhodné. „My stále chováme v mysli, že římský papež je nejen vůdcem římsko-katolické církve, ale i hlavou vatikánského státu a v této své funkci neuznává hranice SSSR, což je zase nepřijatelné pro Moskvu.“

Charčev odmítl mluvit o možném zásahu sovětského státu do debaty o uznání zákonem podzemní Ukrajinské katolické církve, mající 5 milionů členů, která je dodnes stále zakázaná a pronásledovaná. Řekl pouze, že prý to je „vnitřní záležitost“ mezi katolíky a ruskou pravoslavnou církví. Prý „dialog mezi oběma“ (Dokončení na str. 6)

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Sloupek informací

o tom, jak Gorbačovem chytrácky promyšlená „glasnost a perestrojka“ mají v první řadě zaslepit Západ, aby uvěřil v mírovou koexistenci marxistické diktatury SSSR - (s nezměněnou touhou po revoluci světového proletariátu) - a jak na celou tu politickou „komedii“ vývoje komunismu hledí „selský rozum“ našich lidí doma.

Nevěřte jim! Marx-leninismus od svých prvních začátků lid podváděl a zneužíval nespokojenost i všech sociálně kritických idealistů.

Komunismus reprezentuje nejrafinovanější a nejhrubější podvod v historii lidstva. Jeho program a organizace vyvěrá ze strnulé ideologie Karla Marxe a jeho fanatických následovníků. Ta ideologie je strnulá tak, že v žádném případě ji není možno zcivilisovat pro užití v moderním světě. Jakékoliv uvolnění gverací kazajky ujařených národů, by znamenalo konec komunistického panování a to soudruzi nedovolí ani Gorbačovovi, i kdyby to chtěl. Proto nemáme žádných důvodů věřit, že se Gorbačovovi, jeho tzv. reformy, „glasnost a perestrojka“ vydaří, a že zajistí svobodu a důstojnější život ujařeným národům.

Pravdou je, že Gorbačov nechce a ani nemůže v ničem komunismus - nebo chcete-li marxistický socialismus - oslabit. Naopak, chce jej vyvést z krize, posílit, upevnit a snad trochu kosmeticky přikrásliť, aby alespoň v něčem se skální metody Marxových následovníků přizpůsobily současnému životu. Nastává sice jakási uvolnění v říši komunistů - (zda uvolnění trvalé, nebo jen dočasná taktika) - na to jen čas dá pravdivou odpověď. My jen můžeme vítat každé uvolnění, přát trochu té - i když omezené - svobody našim lidem doma, ale pokud tito nebudou mít možnost svobodnými volbami rozhodovat o složení parlamentu a vlády a všech veřejných institucí, zůstáváme odpuřci všech diktátorských režimů.

At' už z vnitřního přesvědčení, či jen z taktiky, v právu a v politické ekonomii vyškolený Gorbačov zůstává stále ještě zatvrzelým marxistou jak v hospodářství tak v leninských názorech na všesvětovou proletářskou revoluci v časových „odkladech“ z hospodářské nutnosti.

Pročítal jsem pozorně Gorbačovu knihu o perestrojce a přiznám se, že nemám ani nejmenších pochybností o konečném cíli jeho tzv. „revoluce“. At' již je Gorbačov upřímný reformista, nebo chytře se tváří aparátčík, v jedné zásadní věci říká celému světu pravdu. Částečným uvolněním života lidí a hospodářskou přestavbou těžkopádného centralismu, sleduje jen posílení komunismu; a až by se tak stalo a komunismus by vybědnul ze současné ekonomické krize, tak on, nebo jeho následovníci, by zase přitáhli šrouby a lidé by znova upadli do horšího nevolnictví než za hrůzných dob hromadného vraha Stalina.

Přitom sám Gorbačov o Stalinovi chytře mlčí, ale neustále se dovolává jako vzoru, dávno již mrtvého revolucionáře Lenina. Jak však může být Lenin vzorem demokrata, když po celý svůj život nerespektoval žádné zákony, ani usnesení vlastní strany, a ve všem jednání uplatňoval bezohledný despotismus. Jak může být vzorem proletáře Vladimír Uljanov Iljič - Lenin, jehož otec byl školním inspektorem a matka, dcera doktora, byla majitelkou statku. Tedy žádný proletářský původ! Starší bratr Lenina Alexander byl pro účast v atentátu na cara Alexandra II. v r. 1887 popraven. Lenin již jako 17letý výrostek byl zatčen, ale přes všechnu svou protistátní činnost - (kdy byl často žalářován a několikrát deportován na Sibiř) - měl možnost studia na univerzitách v Samarě a v Petrohradě. Ve vězení mu carští žaláři dali možnost udržovat korespondenci, psát do novin a organizovat podvratné hnutí. Měl tedy vězeňské poměry nepoměrně lidštější, než jsou komunistické kriminály a donucovací pracovny. Jakými zásadami se řídili jím organizovaní bolševici, toho je příkladem jejich kriminální činnost. Tak na příklad v r. 1907 bolševici vyloupili tišinskou pobočku Říšské banky a uloupených 341.000 rublů dali Leninovi k dispozici. Loupežemi opatřené peníze mu pak umožnily život v cizích zemích: v Krakově, v r. 1912 v Praze, v Londýně a ve Švýcarsku. Odtamtud ho v r.

1917 Němci přepravili do Ruska. Odvděčil se jim tím, že proti vůli celého národa i komunistických fanatických spolevolutionářů uzavřel v Brestu pokojující separátní mírovou smlouvu, kterou Němcům odstoupil od ruské carské Říše rozsáhlé území s 50 miliony obyvatel. Smlouva se stala neplatnou po porážce Němců Západními spojenci v listopadu 1918. Kolik ještě podvodů a zločinů by se byl Lenin dopustil, kdyby byl předčasně nezemřel v lednu r. 1924? A tohoto výtečníka povinně uctívají jako nějakého světce. Zřekli se Boha a chodí se klanět vystavené mrtvole diktátora v Moskevském mausoleu. Proto působí komickým dojmem, když se soudruh Gorbačov neustále dovolává Lenina a slibuje věrnost jeho zásadám. Jakým - těžko říci, protože je otázkou, měl-li Lenin vůbec nějaké zásady.

Gorbačov jako ostatní všichni pravověrní komunisté (včetně všech levicových oportunistů) - prohlašují „leninismus“ za jakousi směrnicí pro ozdravení sovětského hospodářství. Umějí o tom řečnit a psát dobře, ale bláhově spoléhají, že nějakým záračným zášahem „shora“ změní povahu komunisty vychované, druhé a třetí generace ujařených národů.

Jak se na tyto Gorbačovovy teorie dívají naši lidé doma, o tom nám psal právě před velikonočními přáteli z východních Čech. Uveřejňuji zde doslova podstatnou část tohoto dopisu bývalého rolníka, který - protože kdysi nechtěl začlenit svoje pole k společnému obhospodařování v JZD - byl pronásledován a vězněn. Přečtěte si, co nám o té „perestrojce“ píše:

Jak nahlíží na Gorbačovovy „glasnost a perestrojku“ přemýšliví lidé u nás doma.

„U nás není mnoho nového. I když celá Evropa prožívá jakési politické „jaro“, my tu máme stále mrazivé ovzduší; něco

změnit - to by dalo mnoho námahy a bylo by to spojeno i s mnoha oběťmi. Proto neděláme nic.

Omo se řekne, zavřít podniky, které neprosperují, ale kam s lidmi, kde je zaměstnat? Když kolchozy, nebo státní statky nejsou rentabilní, dát je do rukou soukromníkům? Najdete si ale dnes lidi, kteří by byli ochotni vzít si pole nazpět a hospodářit samostatně? Stroje jsou ve šrotě, z chlévů jsou nadělané obytné místnosti a stodoly jsou zbourané. Koupit třeba deset kusů hovězího dobytka, to je mnoho peněz, a tak je pohodlnější dělat ve družstvu.

Peněz mají lidé dost, v záložnách mají jednotlivci milion i více, nač tedy riskovat, když není jisté, zda zařízení hospodářství by nebylo znovu začleněno do státních podniků? Průměrný člověk má dost jídla, peněz, auto, pěkně zařízený byt, často i víkendovou chalupu; ten si nebude pářit prsty a nic se raději nevšimá.

Život nám obíhá a my jen přihlížíme tomu, jak lidé u nás i na Západě, myslí jen na to, co nejvíc peněz vydělat, mít se dobře a nevidí věci duchovní, proč tu jsme a kam směřujeme.“

Toto není rozhodně povzbuzující čtení. Vyjadřuje smutek nad hospodářským a kulturním úpadkem národa. Zkrátka, komunisté v Rusku, v Československu a všude tam, kde se podvodem a násilím zmocnili vlády, napáchali tolik bezpráví, tragedií rodinných a kulturních i hospodářských škod, že je žádná perestrojka nemůže napravit bez skutečného odmítnutí marxismu - leninismu a obnovy politické, hospodářské a kulturní svobody ve státní nezávislosti.

Jindřich Nermut

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-62000)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potěchám našich drahých doma
BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ KAŽDOU SOBOTU:
„VELEBRAD“, ČESKOAMERICKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO
PUBLISHED EVERY SATURDAY BY:
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2340 So. 61st CICERO, IL. 60650
Telefon: 656-1050

EDITOR - ŘÍDÍ: Father VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

POSTMASTER: Send address changes to:
HLAS NÁRODA, 2340 So. 61st Ave, Cicero, IL. 60650

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CHICAGO, IL.

Subscription prices: Roční předplatné:

BY MAIL: In US per year \$30

To Canada per year US \$33

Overseas per year \$35

BY AIR MAIL: \$30 + AIR STAMPS

Právní poradce a zástupce: Henry T. SYNEK

111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602
(312) 263-6060

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah.

April 1, 1989 — Vol. XIV, No. 13.

**Doporučte
HLAS NÁRODA
svým přátelům
a známým**

FAMILY PRACTICE CENTER

JAN TUROŇ, M.D.

Family Physician

8905 W. Burlington, Brookfield, IL 60513

Ordinační hodiny:

Pondělí 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Úterý 1:00 p.m. - 9:00 p.m.

Středa 9:00 a.m. - 1:00 p.m.

Čtvrtek 9:00 a.m. - 9:00 p.m.

Pátek 9:00 a.m. - 3:00 p.m.

**ANSWERING
SERVICE
24 HOURS
☎ 387-7000**

Jarní zábava Národopisného kroužku

Národopisný kroužek ÚMS
pořádá v sobotu

22. DUBNA 1989

„Jarní zábavu“

v budově Sokola Berwyn, 6445
W. 27th Place, Berwyn, IL.

K tanci bude vyhrávat
populární hudba „Czech Ex-
press“ ze St. Louis, MO., která
se již tolik osvědčila - jak na
loňské Jarní zábavě kroužku,
tak i na zábavách Sparty ABA.

O dobré moravské pohostění
i občerstvení bude náležitě post-
aráno ku spokojenosti všech
návštěvníků.

Národopisný kroužek Vás
srdečně zve k hojné účasti.

jr.

Polský kardinál a primas Jozef Glemp vyzývá ve skutečnosti polské katolíky k založení polské křesťanské sociální demokracie

Řím. — Kardinál Jozef Glemp,
polský primas, arcibiskup ve
Varšavě a v Gnězdně, řekl při
interview, uveřejněném 3.
března v římských novinách „Il
Tempo“, že v Polsku základy
marxistické ideologie se už zhr-
outily. Zároveň předpověděl, že
diplomatické vztahy mezi
Polskem a Vatikánem budou ut-
vořeny, jakmile vláda schválí
návrh zákona, kterým budou
nově vymezeny vztahy mezi
církví a státem. Ještě prý není
možno říci, kdy to bude; de-
mokracie přijde do Polska post-
upně. Vychválil nedávné dis-
kuse mezi vládou a vládními or-
ganizacemi z jedné strany, a
oposičními skupinami ze strany
druhé, jako význačný krok
směrem k demokracii. Tyto
diskuse prý ukázaly, že Polsko
vyvolilo „nikoliv cestu revoluce,
ani cestu nového válečného
stavu, nýbrž cestu dialogu.“

Kardinál Glemp také řekl, že
plně souhlasí s návrhem, aby se
v Polsku vyvinulo katolické
laické politické hnutí, které by
nestálo ani na straně komunis-
tické vlády, ani na straně nyněj-
šího oposičního hnutí, ved-
lého pracovní unii Solidarity.
V dnešním Polsku prý už uzrál
vývoj k politickému
„dualismu“, který je sous-
tředěn na vládu a na politickou
oposici. Polsko však ještě po-
třebuje politický „pluralismus“,
ve kterém by bylo také místo
pro síly, které se neztotožňují
ani s vládou ani s vyhraněnou
oposicí, kterou komunisté do
vlády nikdy nepřipustí a nesvěří
ji rozhodující místa.

Minulou neděli v den křesťanské velikonoční oslavy Zmrtvýchvstání Krista Pána, šli občané SSSR poprvé - po 70 letech k volebním urnám; nevolili sice ještě zcela

demokraticky, ale mohli si
aspoň vybrat mezi dvěma
komunistickými kandidáty
I když se v SSSR dosud počítají
odevzdané volební listky dosud
jenom ručně a potrvá to
prinejmenším celý týden,
než se v Moskvě sejdou všechny
volební výsledky, je prý už jisté,
že dosavadní starostové Moskvy
Leningradu a ukrajinského
Kieva volby prohráli

Moskva. — V SSSR i v satelit-
ních zemích dnes denně někdo
nafukuje a vypouští mydlinové
duhové bubliny, vzbuzující údiv
na Západě a dojem, jako by
SSSR a komunismus procházely
důkladným reformním hnutím,
ačkoliv marxistická skutečnost
tam zůstává nezměněna. Tak
např. nedávno málo známé
moskevské noviny „Dvacáté
století a mír“, vydávané
Sovětským mírovým výborem,
uveřejnily známý esej
Alexandra Solženicyna z r. 1974
„Nežijte ve lži!“ Ta prý měla
rozhodující vliv na Gor-
bačovovy reformy. Předtím
žádné Solženicynovo dílo nes-
mělo v SSSR vyjít. Před volbami
do nového sovětského par-
lamentu 26. března Kreml
nejednou dovolil konat, pře-
dtím nikdy nevidanou politic-
kou kampaň pro kandidaturu do
parlamentu skalního komunisty
Borise Jeltsina, který byl dříve
předsedou komunistické strany
pro Moskvu a zároveň členem
Politbyra; avšak v r. 1987 byl
těchto svých vysokých funkcí
zbaven, protože si prý
„stěžoval“ na příliš pomalé
tempo Gorbačovových re-
form. Jeltsin se ucházel o

místo v parlamentu za Moskvu.
Přitom zvláštní komise měla za
úkol vyšetřit obvinění vznesené
proti němu, že prý požadoval
pro SSSR systém více politic-
kých stran. Dne 19. března na
ulicích Moskvy demonstrovalo
pro jeho kandidaturu na 10 tisíc
moskevských občanů. Demon-
stranti žádali velmi hlasitě, aby
bylo zastaveno vyšetřování proti
Jeltsinovi, a aby vyšetřující
komise byla rozpuštěna. Volali
jako na „komando“: „Jeltsin
ano, Ligačev ne! Pryč s komisí!
Pryč s byrokraty!“ Yegor
Ligačev, komunista jako
poleno, je najednou také blíz-
kým spolupracovníkem Gor-
bačova, ačkoliv je považován za
konservativního stalinského
komunistu - (připustil-li se iluze,
že v sovětském komunismu jsou
konservativci a reformisté).
Jeden prostofeký demonstrant
dokonce zvolal: „Gorbačov,
ne!“ Kdosi jej však ihned
napomenul, aby se ve svých vý-
rocích mírnil. Komunista Jeltsin
byl najednou jakoby hrdinou
lidu a nejpobulárnějším
člověkem v Moskvě. Bylo poz-
namenáno, že opravdové pro-
jevy nesouhlasu s komunistic-
kou stranou byly a stále jsou
nemyslitelné, a jejich původci
jsou neslyšně utlumeni. - Dne
26. března měli sovětské voliči
zvolit 1,500 členů do nového
sovětského parlamentu; ostat-
ních 750 členů už zvolily při
jiných příležitostech komunis-
tická strana a jiné komunistické
odborné organizace. Někteří z
nich už byli zvoleni 16. března
ÚV KSS SSSR; mezi zvolenými
byli také Gorbačov a Ligačev.
Při těchto „volbách“ však ale asi
přece jenom vanul jakýsi vánek
liberalismu, poprvé za 70 let
sovětského komunismu; ze 641
členů ÚV jich např. 12 nevolilo
pro Gorbačova a 78 jich odep-
řelo dát své hlasy Ligačevovi;
oba však obdrželi svá pos-
lanecká místa od pohodlné vět-
šiny voličů.

ZÁJEZD NA SOKOLSKÝ SLET A ČS. FESTIVAL

Americká obec sokolská
pořádá XVII. Slet amerického
sokolstva ve dnech 20.-25.
června 1989 v Omaze, NE. Slet
je připravován ve velkém roz-
měru a bude k němu přidružen
velký Československý festival
hudby, písni, tanců a lidového
umění, který potrvá celé tři dny.
Budou vyhrávat „Polka Bands“
z různých míst USA k poslechu i
k tanci. Vystoupí řada kro-
jovaných skupin a předvedou
folkloristická pásma tanců a
zpěvu. Bude tam řada stánků s
českým jídlem i pečivem.
Známa restaurace „Bohemian
Caffe“ z Omahy bude nabízet
domácí české a moravské spe-
ciality a rovněž tam budou
stánky s českým křišťálovým
sklem a různými upomínkovými
předměty.

Je těžko vypsat vše, co Čes-
koslovenský festival bude ob-
sahovat. Bude to něco, co v naší
chicagské oblasti nemůžeme už
dávno vidět a užít! Je to

zvláštnost Čechů v Nebrasce,
kde se podobné podniky často
pořádají od let, kdy je obmořil
nedávno zesnulý dr. Vladimír
Kučera z Lincolnu. Pojed'te
proto s námi na Sokolský slet a
Čs. festival do Nebrasky a nebu-
dete litovat.

„Weber Travel Agency“
pořádá zájezd na Slet a festival
moderním chlazeným auto-
busem. Odjezd z Berwynu je 20.
června a návrat 25. června.
Ubytování bude v Holiday Inn,
kde je sletové středisko a řada
sletových podniků. V programu
je také prohlídka „Nebraska
Boys Town“, „Strategic Air
Museum“, „Old Town Mar-
ket“, budovy známé pojišťovny
„Mutual of Omaha-Dome“,
„Wild Kingdom“ a účast na
sletových podnikcích a festivalu.
Zveme Vás k účasti na tento
zájezd, s kterým budete jistě
spokojeni. Místa se rychle
zaplnují, a proto neokládejte
svou přihlášku.

Zavolejte nebo napište o pod-
robné informace:
Weber Travel Agency, 6805 W.
Cermak Rd., Berwyn, IL 60402.
Telefon 749-1333.

Milí přátelé!

Československá ženská Národní kuchařka v Exilu
Vás srdečně zve na kulturní a společenský večer,
který je věnován vzpomínce na KARTU ČAPKA (1890-1938),
významnou Československou spisovatelku, básníku a
novinářku, v příležitosti 99. výročí jejího smrti.

Název večera:

BAU OBKAZEN KARTU ČAPKA

v sobotu, 15. dubna 1989

v restauraci Old Prague
5918 zip. Cermakova tř., Cicero, IL.

Rečnický večer:

Dr. František SVEJKOVSKÝ, profesor
slavistické literatury na University of Chicago

Útazky z Čapkovy umělecké tvorby přednese
Věra Rukničová

Společný večer v 6:30 P.M.

Program začne v 8:00 P.M.

Doufáme, že se zúčastníte tohoto zajímavého kulturního večera. Počet
míst je omezen! Zjistěte si je proto co nejdříve.

Věra Rukničová
jednatelka

Rozina Nehasilová
předsedkyně

PODPISUJTE SE ZDE ODSTŘIHNĚTE

Jméno

Počet večerů

Cena za večer \$15.00 za osobu

(Family style: laciná, vepřová pečeně, avokádová)

Zvlášť milo objednat veškeré na grilu (označte lacině na objednávce)

Objednávky a šek vystavený na Milada East, ČŽNR, zašlete listovně
nejpozději do 12. dubna 1989 na:

Mrs. Milada East
277 Quincy
Riverside, IL 60546
447-1792

LEKARENSKÝ TELEFON: DOMÁCÍ TELEFON:

☎ 484-0106

/ 749-0281

Poslám lékař vašim příbuzným či kamkoliv
rychle a bezpečně vyřídí

HOLEČEK PHARMACY

PIL. MR. VLADIMIR HOLEČEK, R.PH.

NAPROTI BERWYNSKÉ RADNICI

6705 West 26th STREET, BERWYN, Illinois 60402

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Cicero, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

Kašpárkovo loutkové divadlo,

v sobotu 1. dubna 1989

ve 4 hod. odpoledne

v novém Velehradě

2340 So. 61st AVE., Cicero, IL.

Má poklonka, nazdarek,
klani se vám Kašpárek!!

DOBA VELIKONOČNÍ

DRUHÁ NEDELE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, děkujeme ti, že se o těchto velikonočních — naše víra znovu rozhořela, — a prosíme tě: — Opatruj v nás tento svůj dar, — ať všichni stále hlouběji chápeme, — že jsme nebyli pokřtěni vodou, ale Duchem svatým, — a že krev, kterou jsme byli vykoupeni, — je krev tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, — který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje — po všechny věky věků.

1. ČTENÍ ZE SKUTKŮ APOŠTOLŮ (Sk 5, 12-16)

Apoštolové konali mnoho znamení a zázraků v lidu. Všichni se jednomyslně shromažďovali v Šalomounově podloubí. Z ostatních se k nim nikdo neodvažoval připojit, ale lidé o nich mluvili s velkou úctou.

Stále rostl počet mužů i žen, kteří přijímali víru v Pána. Dokonce i na ulici vynášeli nemocné a kladli je na lehátka a na nosítka, aby alespoň, až půjde Petr okolo, padl na někoho z nich jeho stín. Také z okolních měst se sbíhalo do Jeruzaléma mnoho lidí a přinášeli nemocné i trápěné nečistými duchy; a ti všichni byli uzdravováni.

2. ČTENÍ Z KNIHY ZJEVENÍ SVATÉHO JANA (Zj 1, 9-11a, 12-13, 17-19)

Já Jan, váš bratr, účastník vašich zkoušek, Království i vytrvalosti v Ježíši, dostal jsem se pro hlásání Božího slova a pro svědectví o Ježíšovi na ostrov, který se jmenuje Patmos. A jednou v den Páně jsem upadl do vytržení a uslyšel jsem za sebou mocný hlas jako zvuk polnice: "Své zjevení napiš do knihy a pošli sedmi církevním obcím."

Obrátil jsem se, abych se podíval po tom hlase, který ke mně mluvil. A když jsem se obrátil, uviděl jsem sedm zlatých svícnic a uprostřed těch svícnic postavu podobnou Synu člověka, oblečenou do řízy a přepásanou okolo prsou zlatým pásem.

Když jsem ho uviděl, padl jsem mu k nohám jako mrtvý. On na mne položil pravici a řekl: "Nic se neboj! Já jsem První i poslední, Živý. Byl jsem mrtvý, a hle, jsem živ na věky věků a mám klíče od smrti a podsvětí. Napiš tedy své vidění: nyní i to, které přijde později."

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA (Jan 20, 19-31)

Večer toho dne — prvního po sobotě — když byli učedníci ze strachu před židy shromážděni za zavřenými dveřmi, přišel Ježíš, postavil se uprostřed nich a řekl jim: "Pokoj vám." Když to řekl, ukázal jim ruce a bok. Učedníci se zarazovali, když spatřili Pána.

Ježíš jim znovu řekl: "Pokoj vám. Jako mne poslal Otec, tak já posílám vás." Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: "Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou."

Tomáš, jinak Didymos, jeden z dvanácti učedníků, nebyl s nimi, když Ježíš přišel. Ostatní učedníci mu řekli: "Viděli jsme Pána."

Odpověděl jim: "Dokud neuvidím na jeho ruce stopy po hřebecích a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím."

Osamého dne potom byli učedníci opět uvnitř a Tomáš s nimi. Ač byly dveře zavřeny, Ježíš přišel, postavil se uprostřed a řekl: "Pokoj vám." Potom řekl Tomášovi: "Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku. Nepochybuj a věř!"

Tomáš mu odpověděl: "Můj Pán a můj Bůh."

Ježíš mu řekl: "Že jsi mě viděl, věříš. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili."

Ještě mnoho jiných znamení učinil Ježíš před očima učedníků, a ta nejsou zapísána v této knize. Tato však zapísána jsou, abyte věřili, že Ježíš je Kristus, Syn Boží, a abyte věřili, že žijete v jeho jménu.

Otec Ján Novotný S.J.

2. neděle velikonoční

2. dubna 1898

1. čtení: Zj., 1, 9-11a, 12-13, 17-19 Začátek apokalypse svatého Jana

Všednost našeho života nás nudí. Z práce do práce, pak trochu zábavy, ale nakonec to vypadá všechno stejně. Z této jednotvárnosti lidí vytrhuje románová fikce. Bud' přítomná ve svých hrůzostrašných podobách, nebo budoucí s neobvyklou hrou fantazie, anebo nakonec minulá, z prostředí dávno zapomenutého, anebo už vůbec neznámého. Lidé, kteří k tomu mají sklony a obrátí se k Písmu svatému, chtějí i tam najít něco podobného a krutě strašidelného, i když pochopitelně jsou přesvědčeni, že se jich to osobně týkat nebude. Takoví ovšem pomíjejí evangelia a Skutky apoštolské, kde se popisuje dosti prostý způsob života, ještě skromnější, než na jaký jsme zvyklí dnes. rychle přelstují epistoly příliš abstraktní, protože se tam rozvíjejí teologické pojmy naší víry, a začínají se do apokalypse či Zjevení svatého Jana, jejíž hrůzostrašné předtuchy vyhovují jejich vkusu. Právě pro svůj tajemný obsah zůstala dlouho knihou problematickou a trvalo to několik století než se nakonec dostala do Nového zákona spolu s ostatními jeho spisy. Jistě tomu napomohla skutečnost, že apokalypse je knihou christologickou, to znamená, že její ústřední postavou zůstává Kristus Pán a že všechny události v ní popisované, se točí kolem něho. Tak velký teologický genius třetího století, Origenes, ji neváhal považovat za posvátnou knihu.

Ovšem nedůvěra k ní zůstala velká. Tak v byzantském obřadu se ještě dodnes neče během žádného liturgického obřadu a syrská církev ji docela vyškrtla ze svého spisku posvátných knih. Avšak příčina této nedůvěry byla jiná, docela opačná na Západě a na Východě. V západní, římské církvi se v druhém a třetím století objevily skupiny asketických nadšenců, kteří se ve víře drželi tak rozumového stanoviska, že popírali božství Kristovo a proto odmítali jak evangelium svatého Jana tak i Apokalypsi, kde se jasně předpokládá existence slova Božího, Logos, ještě před Vtělením. Proto jim lid dal jméno alogoi, těch kteří popírají Slovo Boží. Proti nim právě apokalypsi, ovšem i s Janovým evangeliem, hájil hlavně římský kněz Hippolyt. Dobří křesťané, vychováni ve správné víře je považovali za zhavené zdravého úsudku a tak jméno alogoi znamenalo také lidi bez rozumu (alogos).

Veřejně byla apokalypse přijata mezi knihy Nového zákona dekretem, připisovaným papeži Damasovi ze 4. století, ale který může pocházet až ze šestého. Tento dekret se však nepovažoval za oficiální prohlášení. Věřící přijímali všechny posvátné knihy docela přirozeně a četli je beze všeho váhání a nikdo necítil, že by bylo zapotřebí nějakého zvláštního církevního rozhodnutí, které knihy jsou a které nejsou posvátné. Teprve polemika s protestanty, hlavně o epistolu svatého Jakuba, kde se zdůrazňuje potřeba dobrých skutků ke spáse, vedla k takovému rozhodnutí, k němuž došlo r. 1546 na tridentském koncilu.

Na Východě tomu bylo jinak. Tam se naopak učení

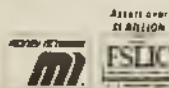
Apokalypse přímo zneužívalo. Určití lidé se začali do dvacáté kapitoly Apokalypse a tvrdili, že lidé ctnostní vstanou z mrtvých ještě před druhými a budou se těšit z výhradního království, kde po tisíc let bude spravedlivě vládnout sám Kristus Pán. Taková nauka se nazývá chiliasmus a její přívrženci chiliasté, z řeckého chilioi, tisíc. Ti ovšem absolutně ignorovali výroky Páně z evangelia o budoucím příchodu Syna člověka k poslednímu soudu, kde žádné zmluky o nějakém tisíciletém království nenajdeme a podle nichž, příchod Syna člověka bude podobný objevení blesku na nebi. Poněvadž se však takové učení periodicky objevovalo, církev je neváhala odsoudit. A protože se zakládá na výstředním vysvětlování Apokalypse, alexandrijský biskup Dionysius již kolem r. 250 byl na vážkách, má-li přijmout Apokalypsi za posvátnou knihu nebo ne. Stejně pochyby přišly i známému církevnímu dějepisci Eusebiovi Cesarijskému (z. 339), který nás celkem podrobně zpravuje o všem, co se během prvních tří století v církvi nejen dělo, nýbrž i myslelo a učilo. Na východní liturgickou praxi pak měl rozhodující vliv dekret synody v Trullo - (v kle nuté síni císařského paláce v Cařihradě), která r. 692 přijala spisek posvátných knih sv. Řehoře Nazianského, velkého biskupa cařihradského ze 4. st., kde Apokalypse chybí.

Apokalypse se počítá za jedinou prorockou knihu Nového zákona. Ukolem novozákonních proroků, na rozdíl od starozákonních, bylo přesvědčovat věřící o správnosti a velikosti křesťanského učení a to i v dobách těžkých, v dobách pronásledování, jaké církvi v prvních třech stoletích jejího trvání nechyběla. Právem se klade původ Apokalypse do let pronásledování za císaře Domitiána kolem roku 90. Apokalypse utěšuje pronásledované věřící především tím, že jim staví před oči královskou podobu Krista oslaveného, vládce světa, jemuž neunikne žádné utrpení jeho věrných a který se nakonec postará o to, aby jejich dobrá věc nakonec zvítězila. Jinými slovy řečeno, toto Janovo vidění chce vyjádřit asi tolik: nějakou dobu musíte trpět, tomu neunikne nikdo z těch, kdo chtějí ctnostně žít, ale vzmužte se, neboť věc Páně nakonec zvítězí, on nad námi bdí, a nedopustí, aby jeho církev zhynula. Vždyť sám výslovně řekl: „Já s vámi jsem po všechny dny až do skonání věků."

**Save, Invest
and Insure
Your Investments
Right Where You Bank!**

MidAmericaFederal

National
Financial Services

Hugo Koranda
Chairman of the Board, Emeritus

Cicero
5900 W. Cermak
863-6700
4830 W. Cermak
656-1770
Riverside
401 E. Burlington
442-9700
Clarendon Hills
55th & Holmes
325-7300
LaGrange Park
1921 E. 31st St.
579-1400
Wheaton
2501 E. Roosevelt
653-4800
Western Springs
40 W. 47th St.
246-8990
St. Charles
2600 E. Main St.
377-2100
Naperville
1001 S. Washington
420-1001
9 E. Ogden Ave.
420-8000

V Sověty ovládaném Estonsku existuje zatím pouze jeden katolický farář

Estonsko na pobřeží Baltu, je malá země velikosti asi New Hampshire a Vermontu v USA dohromady. Obyvatelstva má jen asi půldruhého milionu. Tato dříve nezávislá země byla za války obsazena nacisty a po válce byla násilně připojena k SSSR, stejně jako Litva a Lotyšsko. Estonsko má však svůj vlastní jazyk a kulturně se více blíží k Finsku a k západní Evropě než k Rusku. (Za války jsem se naučil jedinému estonskému výrazu „tulitikut“ - což znamená zápalky, které na mne žádal jeden mladý estonský zajatec v Praze.)

Když v létě 1988 skupina amerických katolíků přijela do Tallinu, hlavního města Estonska, nečekala, že by tam našla nějaké katolíky. Estonci se totiž téměř všemě hlásí k luteránství. Když však si prohlíželi starou část města, jejich turistický průvodce jim ukázal starou budovu jednoho dominikánského kláštera a řekl jim, že tamní kostel svatých Petra a Pavla dosud „funguje“ jako jediný katolický kostel ve městě. Na bráně kostela je nápis, oznamující, že denně tam je sloužena mše sv. v osm hodin ráno. Američané tam proto přišli na mši hned následující den. Asi tucet estonských věřících se už v kostele modlilo. Šest kněží ze skupiny amerických turistů pak šlo do sakristie a požádalo o dovolu, aby mohli koncelebrovat. Mladý jáhen, který mši připravoval, ihned k tomu vyslovil svůj souhlas.

US jezuita Richard Mc Sorley z university Georgetownu, duchovní vůdce skupiny amerických turistů pak po návratu do USA vyprávěl, jak se setkal s mladým farářem tohoto kostela, který jim potřásl rukou, představitel se, a řekl anglicky: „Welcome!“ Pak se oblékl ke mši. Mše byla sloužena latinsky, jak to je dosud zvykem v celém SSSR s výjimkou Litvy. Až donedávna jim totiž okolnosti nedovolily přijmout liturgické zvyky druhého Vatikánského sněmu a přeložit liturgické texty do svých domácích jazyků. Také se všechno konalo ještě podle starých zvyklostí. Po mši sv. 31-letý kněz jménem Rein Ounapuu, rodák z Tallinu, řekl přítomným americkým katolíkům, že teprve před nedávnem graduoval na kněžském semináři v Rize v sousedním Lotyšsku, vzdá-

leném 150 mil od Tallinu; Estonsko je totiž připojeno k tamnímu arcibiskupství. Mluvil slušně anglicky; hovořil poněkud zvolna, protože mu chyběla praxe angličtiny, ale anglickou mluvnici ovládal. Řekl, že do luteránských a metodistických kostelů v Tallinu už přišli v nedávných letech často američtí návštěvníci, ale že oni jsou prvními Američany, kteří kdy jeho farnost navštívili. Pak řekl, že on sám byl vychován jak v rodině tak ve škole jako ateista. Byl sice pokřtěn v luteránské církvi, avšak jako dítěti se mu nedostalo žádné náboženské výchovy. O křesťanství se začal zajímat až teprve na vyšší škole, po přečtení jednoho románu od ruského spisovatele Dostojevského, který se hodně zabývá náboženským problémem. Zprvu se tedy zaměřil na luteránství a rozhodl se vstoupit v Tallinu do luteránského semináře. Byl prý však zklaman tamním studiem. Luteránská teologie, kterou musil studovat z knih, se mu zdála příliš abstraktní a vzdálenou od skutečného života. O dva roky později se stal katolíkem a vstoupil do semináře v Rize, kde pak strávil na studiích pět let. Všichni jeho tamní učitelé byli předtím odsouzení, pronásledováni a každý z nich byl několik let ve vězeňských táborech na Sibiři. V semináři v Rize prý nyní studuje celkem 75 bohoslovců z různých částí SSSR, včetně Sibíře, kde nyní existuje několik katolických farností.

Po svém vysvěcení na kněze byl dp. Ounapuu hned přidělen ke kostelu svatých Petra a Pavla v Tallinu. Když krátce potom tamní farář zemřel, stal se místním farářem a zároveň je jediným katolickým knězem v celém Estonsku. V květnu 1989 bude vysvěcen jako druhý estonský kněz mladý jáhen, který mu přísluhoval při mši sv. a který je právě v posledním roce svých kněžských studií.

Před 2. světovou válkou Tallin měl svého vlastního katolického biskupa a v Estonsku bylo celkem 6 katolických farností. Tento biskup však byl zatčen

nacisty a zmizel v některém koncentračním táboře beze stopy. Má se zato, že byl nacisty jednoduše utrýzněn. Nikdo pak nebyl jmenován jeho nástupcem; dnes patří Estonsko pod pravomoc arcibiskupa v Rize, který však mohl navštívit Tallin naposledy v r. 1968. V Estonsku zůstaly pouze dvě farnosti: jedna v Tallinu a druhá v Tartu, vzdáleném asi 120 mil. Dp. Ounapuu slouží v každé z nich každou neděli dvě mše svaté; protože nemá vlastní auto, koná cestu vlakem. Podle jeho udání je dnes v Estonsku asi 2.000 římských katolíků, z nichž jich však pouze asi 400 vykonává své náboženské povinnosti. Ti jsou většinou polského původu, ale někteří jsou přece jen také Estonci. Sám ovládá osm různých jazyků. I na farních schůzích v Tallinu a v Tartu se musí vyjadřovat různými jazyky, aby mu rozuměli všichni jeho farníci, kteří jsou různého národnostního původu. Právě nyní přeložil do estonštiny text mše svaté; jeho překlad čeká na schválení z Vatikánu.

Gorbačovova reformní politika prý měla v Estonsku značnou odezvu. V posledním roce se tam s dovořením úřadů utvořila nová politická strana, zvaná „Lidová fronta“. Předseda komunistické strany Estonska k tomu řekl: „Naučili jsme se první lekci z perestrojky: každý má právo vyjádřit své vlastní názory.“ Pak ještě dodal, že „komunistická strana vyslovila svůj souhlas s vytvořením hnutí „Lidové fronty“, jejímž účelem je zajistit aspoň to, aby všichni členové estonské společnosti - (včetně studentů, důchodců, ne-komunistů a příslušníků různých náboženství) - mohli uskutečňovat perestrojku mimo komunistickou stranu.“

Dp. Ounapuu řekl, že „kvůli perestrojce je situace nyní mnohem lepší, než byla dříve, a věci se prý nyní mění den ze dne.“

Vloni na jaře mohl navštívit Finsko, kde existuje také jen malá katolická církev. Před třemi roky by pro něho bývalo nemyslitelné, chtít navštívit

Vchod do jediného starobylého katolického kostela v hlavním městě Estonska - Tallinu - který poprvé navštívili katolíci z USA, o nichž se v článku zmiňujeme.

některou nekomunistickou zemi.

Na otázku amerických návštěvníků, co by pro něho mohli učinit, řekl: „Především se za nás modlete; to je nejdůležitější! Potom k nám přicházejte na návštěvu, tak jako vy jste k nám přišli nyní. Návštěvy ze Západu nám jsou velkou mravní oporou! Kostely v SSSR nesmějí přijímat finanční pomoc ze Západu; návštěvníci nám však aspoň mohou přinést nějaké užitečné dary pro náboženství a hlavně náboženskou literaturu. Půjdeli vše jako nyní, v Estonsku je pro katolickou církev nadějná budoucnost. Mnozí Estonci se však obávají, že Gorbačov by mohl být odstraněn a nahrazen někým jiným, kdo by opět učinil

ze SSSR policejní stát, jako tomu bylo po 70 minulých let. Na otázku jednoho Američana, zda se obává budoucnosti řekl, že „strach a víra v Krista jsou neslučitelné“. Návrat k minulosti je prý sice vždycky možný, avšak on bude v nové svobodě šířit evangelium tak dlouho, jak tato svoboda bude trvat. Přitom však pevně doufá, že i ruští komunisté dojdou z hospodářských důvodů k přesvědčení, že návrat do totalitní policejní diktatury je dnes už nemožný, a tak že se pomalu, ale jistě začíná zároveň splňovat příslib Matky Boží z Fatimy o konečném obrácení Ruska s podmínkou, že Západ bude více a účinněji křesťanský ve svém každodenním jednání s bližními.

WESTCHESTER, IL.

Skutečně krásný rodinný domek v libivém prostředí, nedávno zrenovovaný: kombináční kuchyně s jídelním koutem, jídelna, tři ložnice s 2 přilehlými koupelnami, obývací pokoj a několik šatníků začleněných do stěn. - V jídelně a v obývacímu nově koberec, nové čerpadlo spodní vody, nový ohřívač na teplou vodu, opravářská dílna s „utility room“, garáž na 2 1/2 auta. Kuchyňské zařízení možno odkoupit. Blízko škol a autobusové veřejné dopravy - 1 blok od Čermákovy tř. Musí se vidět!

V RIVERSIDE, IL.

je možno koupit celozděný, na zakázku stavěný rodinný dům ve stylu „Georgian“. - V kuchyni jídelní kout, 3 ložnice, 2 koupelny, šatníky ve zdi, dubové parketové podlahy, pokryté kobercem v celém domě od zdi ke zdi; 2 rodinné otevřené krby na topení dřevem. - Kuchyňské zařízení a všechny nábytek v domě zůstávají. Vše velmi útulné. Poblíž Harlem Ave.

Hodláte-li prodat či koupit rodinný domek, obchod, stavební parcelu, dílnu či průmyslový závod a potřebujete-li odbornou poradnu, odhad a sehnat hledanou nabídku, nebo vážného zájemce o svůj prodávany majetek, obraťte se s důvěrou na naši realitní kancelář:

RE/MAX PARTNERS REALTORS

6420 záp. Čermáková tř. v Berwynu

7 484 - 2300

Zastavte se v naší kanceláři osobně a žádejte mluvit česky s Jarkou Mlsnou.

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMACÍ UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHODKY

6312 WEST CERMÁKOVY
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250 Radii vas obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

Sovětská politika vůči křesťanům je pouze pragmatická; postoj marxistů vůči náboženství se však dosud nijak nezměnil

(Pokračování ze str. 1)

už začal, a je tedy třeba vyčkat, až skončí."

Myslí-li Gorbačov, že Vaníkan nechá stranou otázku Ukrajinské katolické církve, která je ve spojení s Římem, a že si pouze podrží zákony a zvyky východního byzantského obřadu výměnou za bližší ekumenické vztahy s ruskou pravoslavnou církví, pak se hrozně mylí. Papež Jan Pavel II. sice usiluje o užší vztahy s ruskou pravoslavnou církví, která dostává své pokyny z Moskvy, ale nikdy nepřistoupí na to, aby byla odepsána práva na svobodu ukrajinských katolických křesťanů.

Podle římského deníku „Il Messaggero" ze 14. února, sovětská vláda „téměř skončila" přípravu opravených zákonů, které se mají v budoucnu vztahovat na „náboženskou svobodu" a náboženské praktiky na území SSSR. Navržené zákony prý udělí církvím nový legální status a dovolí jim jednat v sovětské společnosti s větší svobodou. Tuto zprávu poslal římským novinám jejich dopisovatel z Moskvy. Sovětská vláda zřejmě chce, aby se o tom dozvěděl zevnější svět a uvěřil v její dobré úmysly. Charčev však odmítl odpovědět na otázky o tom, kdy tyto slíbené nové zákony vejdu v platnost. Pouze lakonicky odvětil: „Tvrde náboženské zákony z r. 1929 jsou už nyní často ignorovány. Je dovoleno shromažďovat se k modlitbě a už nejsou pronásledováni ti, kteří organizují skupiny pro studium bible."

Křesťané všech vyznání v

SSSR už mnoho vytrpěli pod tvrdými a bezohlednými zákony a nařízeními z r. 1917. Zejména byli znepokojováni ti, kteří odmítli zapsat se u komunistických autorit. O nich Charčev pouze řekl krátce: „Neuznávají-li stát, proč by stát měl něco učinit pro ně?"

Po bolševické revoluci věřící a církve ztratili všechna svá práva, své kláštery, kostely, školy a organizace. Leninovo ustanovení z ledna 1918, kterým byla zavedena rozluka církve od státu, jakož i škol od církve, zavedlo úplnou podřízenost všech církevních orgánů a záležitostí totalitnímu bezbožekému státu. Stalin poněkud uvolnil útlak církve a věřících za 2. světové války, aby se pokusil využít silných vlasteneckých tradic ruské pravoslavné církve. V r. 1943 se sešel s třemi metropolitami pravoslavné církve bylo dovoleno znovu otevřít tisíce kostelů. V r. 1959 Chruščov zahájil znovu zlobnou protináboženskou kampaň za přiznání úmyslu vyhladit všechno náboženství ze Sovětského svazu do r. 1980. Diktátor Brežněv, který byl travičem míru ve světě od r. 1964 do r. 1982, sice obnovil jakousi celkem málo přátelskou koexistenci s náboženskými skupinami, avšak i za jeho vlády náboženská tolerance byla pouze minimální.

Za Gorbačovovy politiky glasnosti a perestrojky už došlo v SSSR ke značným změnám ve vztazích mezi církví a státem. Jeho politika vůči náboženským věřícím a společností však zůstává v plné míře jen pragmatická. Chce pouze v době národní naléhavé potřeby dosáhnout podporu a výpomoc co největšího počtu sovětských občanů. Tvrdí postoj komunistické strany vůči náboženství se však nezměnil.

(Podle článku Petra Jenningsa z „Our Sunday Visitor")

Slyšeli jste již o divadelní hře „Wenceslas Square"

Body Politic Theater, 2261 N. Lincoln Ave., Chicago bude hrát od 14. dubna do 21. května 1989 „Wenceslas Square", poslední divadelní hru tragicky zesnulého nadaného amerického dramaturga Lary Shuea.

Hra pojednává o americkém univerzitním profesorovi, který prožije v Československu „Pražské jaro 1968". Za pět let se vrací do Prahy a smutně porovnává tragické změny. Jedná se o komedii, ale většina diváků československého původu, kteří byli šťastni, že hru viděli již zde asi před šesti lety, byla příjemně překvapena, jak citlivě a přesvědčivě americký autor zachytil atmosféru života ve staré vlasti. Věříme, že všichni, kteří cítí s našimi domy, kteří si váží divadelního umění, nebudou zklamáni a svou návštěvou americké hry o československých problémech si potvrdí skutečnost, že pravé umění nezná hranic a sblízuje lidi různých kultur.

Neopomente pozvat s sebou své americké přátele!

Volejte 871-3000 ohledně začátku představení. K.K.

Společný jmenovatel všech tzv. „ústupků" komunistických režimů lidové opozice je „bankrot" jejich marxistického hospodaření: dokazuje to i náhlá návštěva Washingtona polského Jerzy Urbana

Varšava. — Mluvěci polské vlády Jerzy Urban odletěl 22. března na dvoutýdenní návštěvu USA; chce naléhat na to, aby USA poskytl Polsku ekonomickou pomoc, když vláda a Solidarita se nedávno dohodly o důkladné reformě polské politiky a ekonomie. Nekomunistická opozice bude nyní mít v polském parlamentě třetinu jeho členů: vrchní komora - senát - nebude sice zvolena plně demokratickými volbami, avšak tyto volby budou „otevřené" k výběru mezi více kandidáty. Cílem této jeho návštěvy je vysvětlit přímo americké veřejnosti změny, ke kterým právě v Polsku došlo a zdůraznit naléhavé přání polské vlády, obdržet od USA a jiných západních zemí naprosto nutnou ekonomickou a technickou výpomoc.

Pravidelné české bohoslužby
jsou každou sobotu v 6:15 hod. večer
v kostele Panny Marie Svatohorské
v Cicero, Ill., 2414, S. 61st. Ave.

Výroční schůze Oblastního výboru ČSNRA

V úterý 21. března 1989 se od 7:00 P.M. konala ve spolkové místnosti Mid-America Federal Savings, Cicero, IL., výroční schůze chicagského Oblastního výboru ČSNRA.

Na schůzi byly podány zprávy úředníků Oblastního výboru, delegátů odboček a přidružených organizací o jejich celoroční činnosti. Br. předseda St. Brym a br. tajemník Tony Jandáček podali celoroční přehled činnosti Oblastního výboru ČSNRA. Kromě pořádání schůzí a vlastních podniků jednotlivých odboček se ve dnech 21. května (sobota) a 22. května (neděle - dopoledne) konal sjezd ČSNRA ve společenské místnosti bratrské pojišťovny ČSA - Fraternal Life na Harlem Ave., v Berwynu. Oblastní výbor byl na sjezdu zastoupen svými delegáty a jeho členové pomáhali úředovně přípravu i s pořádáním sjezdu. V neděli odpoledne 22. května v hotelu Drake v Oak Brook, IL., se konala „Vzpomínková oslava" 70. výročí založení Československé republiky a 70. jubileum vzniku ČSNRA, spojená s banketem. Hlavními řečníky této zdařilé oslavy byli vyslanec Frowick z Washingtonu D.C. a prof. Josef Škvorecký z Kanady. Oslava byla zakončena zpěvem slovenského pěveckého sboru „Zora" za řízení Josefa E. Bukovského. Členové chicagského oblastního výboru se oslavy v hojném počtu zúčastnili a věrní, obětavi jeho dobrovolní pracovníci jako vždy pomáhali všude, kde toho bylo zapotřebí k jejímu úspěšnému uskutečnění.

Tragické srpnové datum naší moderní národní historie připomněl Oblastní výbor naší krajanské veřejnosti „Pietním vzpomínkovým večerem", pořádaným v pátek 19. srpna večer ve škole T.G. Masaryk v Cicero. Na vzpomínkovém večeru byl promítán film „Seven Days to Remember" a světelné obrazy z roku 1968, podložené pásmem reprodukováných písní a básní.

Členové Oblastního výboru se též zúčastnili v hojném počtu koncertu „Grant Park Symphony Orchestra", která za řízení našeho dnes již světoznámého dirigenta Zdeňka Mácala předvedla Smetanovu „Mou vlast". Skladba byla hrána u příležitosti dvacátého výročí 21. srpna, osudového data okupace Československa

sovětskou armádou. Po koncertu dvě naše dívky, v krásných národních krojích, předaly Mistru Mácalovi s poděkováním kytičky růží.

Skvěle se vydařil náš letošní, tradiční XXXVIII. reprezentační ples, pořádaný v sobotu 21. ledna 1989 v plesové síni předního chicagského hotelu The Ritz - Carlton. Společnosti bylo představeno sedm mladistvých debutantek našeho národního původu. Velmi zdařilé bylo vystoupení taneční krojované skupiny Beseda/Domov, které se návštěvníkům tolik líbilo.

Po udělení absolutoria odstupujícímu výboru byli zvoleni tyto úředníci na rok 1989: br. Tony Jandáček, předseda; br. Boris Kraupner a br. John Richard, místopředsedové; ses. Olga Kovářová, tajemnice; br. Václav Zenisek, pokladník; ses. Františka Uhlířová, zapisovatelka; br. Josef Bárta a br. Viktor Novotný - revisori účtů. Členové sociálního výboru: ses. Olga Kovářová a br. St. Jančík. Členové plesového výboru: ses. Vlasta Vrázová, br. Jan Uhlíř, Tony Jandáček, Václav Zenisek, ses. Kovářová a Uhlířová. Členky tiskového výboru: ses. Vlasta Vrázová a ses. fr. Uhlířová. Delegáti na sjezd: ses. Rozina Nehasilová a br. Jan Uhlíř - náhradnice ses. Alice Pachnerová. Zástupci do svobodnomyslných škol: ses. Božena Riedlová a br. Viktor Novotný. Zástupci do České útulny: ses. Dagmar Košťálová a Rozina Nehasilová.

Po zvolení nového výboru, ujal se řízení schůze nově zvolený předseda br. Tony Jandáček. Na schůzi bylo jednohlasně odhlasováno, aby s hotelem The Ritz - Carlton byla podepsána smlouva na pořádání našeho XXXIX. reprezentačního plesu na sobotu 27. ledna 1990. Rovněž byl prodebatován koncert zpěváka Vlastimila Třešňáka, který Oblastní výbor společně s Klubem Domov z NSČK pořádá v sobotu 20. května ve škole T.G. Masaryk v Cicero. Již předem zveme naši krajanskou veřejnost k hojně účasti na tomto koncertu, v Evropě již tak dobře známého a uznávaného umělce Vlastimila Třešňáka.

Přejeme novému výboru další, úspěšné pokračování v potřebné a účinné práci pro naše zdejší národní společenství, kterou ČSNRA po léta obětavě a uvědoměle koná a rovněž zasloužilé pochopení, zájem a pomoc pro její činnost z řad příslušníků našich mladších generací.

Za tiskový výbor Oblastního výboru ČSNRA

F.U.

599-1372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service

VEŠKERÉ SKLENÁRSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS - ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHez AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRATPRY

evropský vysoce kvalitní sklenář a dělník a otec v Československu

Czechoslovak
Radio Broadcast

795-6172

SPECTRUM

WCEV 1450 AM

„Poslouchejte v celém „Chicagoland"
nový, pestrý čs. pořad „SPECTRUM",
každé úterý v 8.05 P.M. - 8.30 P.M.
na vlně 1450 AM WCEV Radio
pod vedením Jarmily Smrčkové

Z NAŠEHO NÁRODNÍHO KULTURNÍHO KALENDÁŘE

Náš věrný dopisovatel pan **Josef Herman z Kalifornie** nám připomíná následující dubnová výročí:

Jak Možno zaniknout

Obrátíme-li pohled zpět na malíře, grafika a sochaře **Otto Molitoru**, objev nás lehce svede k pomyšlení, že jeho život byl nabit romatickými obraty s často střídaným rytmem, stále vyplňován novotou, vzruchem a příležitostmi.

Ve skutečnosti se jako malíř probíjel nouzí Paříže, Holandskem, Belgií Německem i Itálií a v roce 1913 Srbskem. Tam vstoupil do armády, byl zajat a stíhán Vídní pro velezradu.

Záhy po převratu r. 1919 jedinkrát vystavoval v Praze svá díla. Potom působil na několika místech jako profesor kreslení, ale nakonec pověsil kumšt na hřebík, seznal klidný život za prospěšnější, neb z něj dosud poznal jeho bujnější část až až. Chopil se svůdné prebendy kazatelské v nové, státní církvi československé. Tak rázem bylo v mladé republice o profesionálního malíře méně.

Druhého dubna by se dožil sta let.

Světový vědec z Litomyšle

Staroslavná a historii živá Litomyšl dala národu řadu vynikajících jedinců. - Tentokrát posíláme gratulaci k sedmdesátým pátým narozeninám vědci, prof. **Zdeňkovi Kopalovi**. Žije na odpočinku v Anglii, ale určitě neodpočívá. Čilý duch ho vede nepochybně jako v dobách nejvyšší aktivity životem dál, ačkoliv až dosud byl příkladně plodný a vědecky neobyčejně všestranný. Kalendářově prof. Kopal uzavřel toto období jako šéf Astronomického ústavu v Manchesteru - po třiceti letech.

Než odešel do pense, říkalo se o něm, že zná všechny observatoře a hvězdárny na světě, kromě jediné: v Tibetu. Krajan a profesorův přítel vyvrací tento blud v pýchou vzdutém medailonku k předchozímu jubileu prof. Kopala. Hrdě se k příteli hlásí, vyzdvihuje jeho obdivuhodnou činnost a s radostí konstatuje, že z českého národa dosáhl světového úspěchu skromný, ale úspěšný vědec, který dobyl vavřínu na vědeckém kolbišti světa.

Je zřejmé, že p. Ladislav Matoušek z Illinois, užil v článku Hlasatele všech superlativů oprávněně. I v ostatních

krajanech budí nepochybně hrdost a vědomí, že s takovými muži nejsme a nebudeme ve světě ztraceni.

Další vyhlášený, zasloužilý a přitom málo známý premonstrát

Třebaže byl úplným diletan-tem, **Josef Šimon Truska**, dokonale vyplnil svěřené mu místo ve světě umění. Narodil se v Roudnici před 255 roky, 5.IV. 1734. V otcově truhlářství se vyučil řemeslu, ale od mládí byl veden k hudbě, kterou pak po celý život pěstoval jako dovedný violoncelista. Hrál i na „violu da gamba“ a uplatnil se také jako skladatel. Jako truhlářský pomocník prchl před Prusy z Prahy do Vídně. Rok tam pobyl a hned po návratu vstoupil do strahovského kláštera jako laik a ve funkci vrátného strávil tam celý další život až do smrti 14.I.1809.

Vedle praktické hry na oba nástroje brilantně ovládané, zhotovoval smyčcové i dechové hudební nástroje: housle, altvioly, gamby, violy d'amour, ceněné v Čechách i za hranicemi. Stavěl i dechové nástroje.

Mnoho jeho skladeb - tria, kvarteta, kvinteta, sonáty a tance se v letech 1774-1776 často hrály na pražských bálech.

Truskova plodná záliba nás přesvědčuje, že Strahov prospíval nejen v teologii, vědě, písemnictví a umění výtvarném, ale mnohonásobně i v hudbě a jako „lékař“ hudebníků.

Přemýšlivý malíř

Stejně by bylo možno říci „malíř - filosof“ / nebo „filosofující malíř“. Takový byl

Max Pirner, příslušník generace Národního divadla.

Avšak tento hluboký myslitel nevycházel na trh se svými důvěrnými „přítečkyněmi“ - myšlenkami. Zavíral se s nimi do ústraní a besedoval zcela rozumně s tichými bytostmi bájí a pohádek. odíval je podle svých představ do pastelové průhledných ríz, poněvadž byl zadobře s duhou. Mnohé obdivovatele okouzila právě tato jemnost, ostře kontrastující se skutečností.

Pirner působil od r. 1887 na Akademii umění v Praze, kde všechny upoutala jeho skromnost a nenápadná, nevystavovaná vnitřní velikost. Odchoval jako učitel českému výtvarnému umění řadu z největších talentů té doby - Fr. Urbana, Holárka, Klusáčka, Švabinského, T. Šimona, Adolfa Kašpara, Hugo Boettingera, Jakuba Obrovského, Vratislava Nechlebu a mnoho dalších. Mnoho - mnoho jich skutečně vděčí prof. Pirnerovi za zdokonalení svých Bohem svěřených talentů.

U něho vlastně nebylo k pohádkám daleko. V podstatě byl romantickým realistou se zaujetím pro vybájený svět českých vyprávěčů. Vstupoval do něho zřídka viděn. Když vystoupil, nazpět do světa živých, každý si všiml nápadné proměny; malíř se zdál tajemně očištěn od všedních nánosů a drsnosti. Měli ho rádi jak žáci, tak i kolegové. A vlastníci jeho obrazů jak by smetl.

Známe také Pirnerův návrh na oponu Národního divadla. A tu nezbývá, než přiznat, že svým pojetím daleko předčil „skizový“ pohled Alšův, ale i Ženíškem provedenou oponu, sžehnutou nešťastným požárem. Býval by mohl sméle soutěžit s dnešním dílem

Hynaisovým, kdyby nesehrála rozhodnou úlohu Pirnerova pasivita k vnějšku. Byl nepříbojný a bez vehementní snahy po úspěchu. Dále byly zaručené v popředí známé Hynaisovy pařížské úspěchy. - Tak vidíme tehdejší okolnosti dnes.

Všechny Pirnerovy obrazy vyvolávají dojem spodního ohně, který zaujal všechny Pirnerův čas nad obrazem, takže mu zabránil myslet vně svého vnitřního okruhu. Pirner musel vyjádřit vše, co v něm vřelo a dralo se zpod štětce - jeho neobyčejně deliktání „zbráně“ do světa. Asi opravdu žil s vílami, nymfami a démony, zabydlenými v jeho myšlenkách a průhledech.

Jeden takový obraz z cyklu „Oběti lásky“ (pastel) vydal F. Topič jako separát ve větším formátu. Obraz vyvolal rozruch mezi obdivovateli Pirnerova raného umění a i sháňku mezi sběrateli. Byla to předzvěst budoucích úspěchů.

Letošní rok št'astně zastihuje Pirnerova životní výročí: 135 roků od narození (13.II.1854) a 65 od smrti (2.IV.1924).

Max Pirner zemřel se zřídka udělovanou poctou na svém štítě krásy. - K sedmdesátinám byl jmenován čestným profesorem Akademie. Kdoví, jak štědře by se k němu zachovala současnost, kdy u nás vládne náhled výlučně „socialistického realismu“. Ten stojí přece daleko, zcela na druhém břehu proti Pirnerovi, kam rusalky nepřenesají své půlnoční slavnosti. I na břeh Pirnerův vycházely však jen za jeho života. Pak se odmlčely.

Přivábí je někdo brzy zpátky mezi nás?

Evermondovo dílo „Quodlibeticum“

Pražský Strahov vedle náboženského významu nemálo zasáhl také do dějin světských, vědeckých a hluboce i do uměleckých. Historikové ze všech oborů dějin tento význam dokazují.

Napomáhá jim vydatně i případ **Jiřího Evermonda Košetického** (*6.IV.1639), významného premonstráta své doby, přestože český barok byl od raných počátků považován za léta „temna“. Vnucuje se otázka, jak budoucnost označí léta po 2. světové válce, když odsudky a pohrdání nad barokem čeští historikové úplně vyčerpali.

Prvním vážnějším zájemcem o tohoto kantora šlechtických rodin a kaplana v bílém hábitu byl pražský biskup dr. Podlaha ve sborníku historického kroužku již na počátku našeho století. Současný lexicograf pak zaznamenává:

„Studoval v Jihlavě a hlavně v Praze. Byl domácím učitelem ve šlechtických rodinách; r. 1659 vstoupil do premonstrátského řádu na Strahově a na kněze byl vysvěcen r. 1664. Pro své hudební nadání se stal v klášteře sukcentorem a potom kantorem. Jako zručný písař vedl opatovy písemnosti a opisoval různé listiny. Od r. 1669 byl domácím kaplanem u Mik. Gerstorfa, asi od r. 1675 působil na venkovských farách (Popovice, Úhonice a Dok- (Dokončení na str. 12)

Ondrus & Son

Zhotovujeme příkrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošíváných dek a polštářů z husího prachového peří a dacronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 52-letou zkušenost a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN ILL. 60402
GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

DO ČESKOSLOVENSKA 1989

Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga, New Yorku a nebo z dalších míst USA za nejlevnější ceny.

Data odletů: 11. a 26. května, 8. a 22. června, 6. a 20. července, 3. a 17. srpna, 1., 15. a 29. září.

Zájezdy jsou na 16, 21 a nebo na 30 dní pobytu, které mohou být prodlouženy dle Vaší potřeby, bez jakéhokoliv zvýšení.

Rovněž máme zájezdy do Vídně za velmi výhodné ceny.

Zájezdy příbuzných z Československa vyřizujeme rychle, spolehlivě a levně. Máme zvláštní nemocenské pojištění pro návštěvníky.

TUZAX - dárková služba Vaším příbuzným a přátelům.

Nový výměnný kurs:

9.40 tuzexových bonů a 1 US dolar

Vyžádejte si podrobné informace u

WEBER

TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. CERMAK ROAD, BERWYN, ILL. 60402

Telefon: 312-749-1333 nebo 242-1512

Mexiko. — Papež Jan Pavel II. řekl 24. února mexickým biskupům, kteří přijeli do Vatikánu na povinnou návštěvu „ad limina“, že církev v jejich zemi „musí mít účast na veřejném životě a nesmí omezovat svou činnost pouze na soukromou sféru věřících“. Toto jeho prohlášení velmi pobouřilo jak mexickou vládu, tak i vůdce politické oposice. Mexické politické osobnosti se totiž domnívají, že náboženství je čistě soukromou věcí, a že tedy nemá ovlivňovat veřejný život. Katolická církev však tento názor nepřipouští. Apoštolský delegát Girolamo Prigione k tomu poznamenal, že papež nikdy nevybízel mexické biskupy a kněze k tomu, aby zasahovali do stranické politiky; církev si pouze přeje být budovatelkou jednoty mezi lidmi, a na druhé straně je přesvědčena o tom, že i veřejný život společnosti má respektovat zásady evangelia. Politika má být řízena zásadami přirozené a evangelijní etiky a nemá omezovat činnost církve a zatlakovat ji jen do sakristie. Její sociální nauka má také co říci dělníkům a zemědělcům o sociální spravedlnosti a o rodině.

Tokio. — Japonský katolický výbor pro spravedlnost a mír pořádá odborný seminář o japonském císařském zřízení z hlediska křesťanství; asi 50 účastníků se k tomu účelu shromáždilo ve městě Tsu - 110 mil na západ od Tokia. Přítomní ve svém závěrečném prohlášení zdůraznili, že křesťanství se nemůže smířit s pojmem, že by japonský císař byl božského původu, ani s tendencí japonské kultury, která předpokládá nadřazenost japonské rasy nad ostatními lidmi, ale že demokratický systém konstituční monarchie je církví zcela přijatelný.

Washington. — Podle odhadů organizace „Public Citizens Health Research Group“, zabývající se veřejným zdravotnictvím, choroby, způsobené v USA kouřením, stojí americké

občany více než 65 bilionů dolarů ročně ve výdajích za léčbu a za ztracené pracovní hodiny v ekonomické výkonnosti. Prý by bylo možno ušetřit velkou část tohoto obnosu a zároveň předejít předčasné smrti tisíců Američanů, kdyby lékaři, nemocnice, pojišťovaci ústavy a vláda se snažily pomáhat lidu zbavit se návyku kouřit. Lékaři by prý měli projít zvláštním výcvikem v metodách, jak odnaučit lidi kouřit a zároveň pojištění Medicare a Medicaid by měla hradit výlohy za terapii, podniknutou na pomoc zatvrzelým kuřákům. Kouření však také asi zčásti závisí na tělesné chemii; pro některé lidi není škodlivé, jak to dokázal starý Churchill a jiní. Nedávno US televize představila nejstarší americkou dámu, která kdesi na Floridě slavila své 114. narozeniny a přitom po celý život „hulila“ cigarety a těší se dobrému zdraví. Wilson Churchill se dožil 91 let, ačkoliv denně kouřil doutníky a potrpěl si na své denní dávce whiskey, ačkoliv tyto věci jsou normálně považovány za zdraví škodlivé. V naprosté většině případů však kouření a alkohol lidem škodí a zkracují jim jejich život.

Addis Abeba. — V posledních měsících se situace stala naprosto zmatenou ve třech zemích tzv. „Afrického rohu“, to je v Sudánu, v Habeši a v Somálsku. Všude je současná vláda těchto zemí velmi oslabena a rebelové se stávají silnějšími. V Sudánu ministerský předseda Sadiq Mahdi musí čelit třem vážným problémům: vzbouřenému černošskému jihu proti arabskému severu, hladu na jihu a nespokojenosti armádních generálů. Jeho generálové požadují skončení války s jihem; Mahdi jim proto musil slíbit, že bude usilovat o uzavření míru s jihem. Právě navrhl rebelům dvouměsíční příměří, aby tam cizí dobročinné organizace mohly dopravit potraviny a tak odvrátit jistou smrt hladem asi 100 tisícům lidí. Přitom se Mahdi obává is-

LETEM

SVĚTEM

lámských fundamentalistů, kteří si nepřejí mírové narovnání s černošským jihem. Nebude-li otázka vzbouřeného jihu v dohledné době urovnána, generálové by mohli v Chartúmu provést státní převrat a zmocnit se vlády. Mahdi očekává pro sebe pomoc ze strany Libye a generálové zase ze strany Egypta. - V Habeši pak separatistické síly v provinciích Eritrea a Tigre jsou právě na postupu: nedávno jejich partyzáni zahnali na útěk 25,000 vládních vojáků. Marxistický režim Haile Mariam Mengistu sice podle smlouvy má dostávat sovětskou vojenskou výpomoc až do r. 1991, avšak Kreml v poslední době na něho činí nátlak, aby se se svými nepřáteli dohodl. Rebelové však jsou povzbuzeni svými vojenskými úspěchy nad unavenou vládní armádou a zatím nejeví žádnou ochotu vyjednávat s marxistickou vládou v Addis Abebě. - V Somálsku je zase ořesena posice pro-západní vlády presidenta Mohammeda Siad Barreho; na severu se protivládní rebelové zmocnili území Hargeisa, uvnitř samotné armády klany z Ogadenu požadují větší moc, a USA, které poskytují vládě Barreho pomoc, kritizují jeho policii a porušování lidských práv v jeho zemi. Přístav Berbera, kterého užívá US válečné loďstvo, je ohroženo rebely ze severu. Na presidenta Siad Barreho je ze všech stran naléháno, aby provedl účinné politické a ekonomické reformy; jeho vláda může být snadno svržena. - Tak situace na celém „Africkém rohu“ je dnes velmi nejistá, a je těžko předvídat, jak to vše dopadne.

Washington. — V nedávných letech mravní nevázanosti a permisivnosti v Americe čekají na malá nemluvíta, která se narodila - ačkoliv se jich svobodné matky snažily zbavit potratem - různé hrozby. Podle odhadů „Center for Disease Control“ bude v USA ještě před rokem 1991, 10 až 20 tisíc nemluvnat nakaženo virem nemoci AIDS od svých matek, které buď žily s nakaženým společníkem, anebo užívaly nakažených injekčních stříkaček při své narkomanii. Tyto „matky“ pak obvykle odmítají se o tyto své nakažené děti starat: celá věc je ještě zkomplikována tím, že jiní lidé nejsou ochotni adoptovat tyto děti, které ještě ve svém dětství nevyhnutelně zemřou. O tyto děti se tedy nikdo nezajímá. -

Kromě toho dnes už asi 11 % všech narozených dětí v USA trpí na svém tělesném či duševním zdraví proto, že jejich matky užívaly v době těhotenství omamných drog. V některých případech utrpí tyto děti na svém zdraví trvalou škodu. Matky a otcové těchto dětí často pokračují v užívání omamných drog, a v důsledku toho pak často zanedbávají jejich výživu a výchovu.

Podle odhadů trpí asi milion nemluvnat v USA každoročně krutým zacházením a velkou nedbalostí ze strany svých sobeckých rodičů, patřících často k „Me-generation“. - V letech 1970-1986 se v USA počet porodů svobodných matek zdvojnásobil. Už v r. 1966 asi 16 % narozených bělošských a 61 % černošských dětí nemělo žádného „zákonného“ otce. - Americká společnost se snaží pomáhat těmto nemluvnatům i starším postiženým dětem jak jen může: sociální péče je posílá do léčebných ústředí a jiných ústavů a do denních opatroven. Jejich matky dostávají veřejnou výpomoc a v případě možnosti jsou jejich děti na čas svěřovány cizím pěstounům. Vychovatelé pak stále více zdůrazňují, že pro malé děti jsou nenahraditelní „zdraví, milující a o ně pečující řádní rodiče“. Veřejná pomoc a vládní programy nikdy plně nenahradí lásku a péči přirozeného rodinného prostředí. Stále více se proto volá v USA po potřebě mravní a charakterové výchovy dospívající mládeže a po respektu tradičních rodinných hodnot a to jak u křesťanů různých denominací, tak u Židů a muslimů.

Bejrút. — V Libanonu opět hrozí vypuknutí plně občanské války. Existují tam ve skutečnosti dvě vlády a žádný prezident. Když v září 1988 skončil vládní termín tehdejšího presidenta Aminu Gemayela a žádný prezident nebyl zvolen, Gemayel jmenoval novým předsedou vlády gen. Mechel Aouna. Kromě toho ještě vznikla vláda, dosazená muslimskými milicemi, jejímž předsedou je Selim Hoss. Gen. Aoun požaduje, aby syrská armáda opustila Libanon; dne 8. března rozkázalablokovat ilegální přístavy, zásobující už 14 let operace muslimských milic. Z toho pak došlo k bojům mezi křesťanskými a muslimskými milicemi v Bejrútu; jak známo, křesťané jsou ve východní části města a muslimové v západní. Obě milice

zahájily proti sobě dělostřelbu a střelbu z moždňů a jiných raketových zbraní. Do dne 23. března na syrský rozkaz drúžské milice odřízly od ostatního území východní Bejrút a přilehlou křesťanskou enklávu, velkou 310 čtverečních mil, ve které žije asi milion libanonských křesťanů, takže tam není možno dopravovat ani potraviny ani pohonné látky. Sýrie poslala své vojenské sbory do muslimského západního Bejrútu. Dne 22. března syrské vládní noviny požadovaly odstranění z východního Bejrútu gen. Aouna a jeho milic, protože Aoun je prý předsedou ilegální vlády. Jinak prý nebude možno vyřešit libanonskou krizi. Dne 23. března pak syrská armáda začala silně ostřelovat z děl a moždňů křesťanskou enklávu. - Sýrie poslala do Libanonu - (údajně kvůli udržení pořádku) - už v roce 1976-40 tisíc svých vojáků, kteří tam dosud ob- sazovali pouze údolí Bekaa, a kteří do vnitřních záležitostí Libanonu nezasažovali: byli-li syrské zájmy v Libanonu v sázce, Sýrie dávala přednost místním spojeneckým muslimským milicím, aby urovnaly tyto sporné záležitosti; nyní, jak se zdá, syrská armáda sama zasahuje do bojů. Protože gen. Aoun ze své strany požaduje, aby Sýrie skončila svou okupaci Libanonu, může tam prý dojít k vážnějším bojům.

Kábul. — US vládní osobnosti projevují své překvapení nad tím, že armáda afghánské vlády je bez sovětské pomoci tak dlouho schopna držet město Jalalabad, obklíčené ze tří stran guerilly mujaheddin. Tito však prý činí velké pokroky a podle mínění US vojenských odborníků v době několika týdnů, tohoto města dobydou. Spojené státy jim stále poskytují přes Pakistan bilionovou vojenskou výpomoc. Pádem Jalalabadu bude uspišen pád marxistického režimu v Kábulu. Po dobytí Jalalabadu bojovníci za svobodu - mujaheddin, chtějí soustředit své úsilí na dobytí měst Kandaháru a Herátu.

Bonn. — Západoněmecký liberální magazín „Stern“ přinesl 22. března zprávu, že prý více než 70 podniků v Německé spolkové republice pomohlo Pakistanu v jeho úsilí sestřelit atomickou bombu. Doslovně napsal: „Od zvláštní ocele, optického vybavení a počítačů až po vysoce výbušné tritium, německé společnosti mu prak-

Vyřizujeme spolehlivé letenky, ubytování v hotelích, půjčky aut, návštěvy Vašich příbuzných z Československa, tuzexové objednávky. Dobrá služba zákazníkům je naší mnohaletou osvědčenou zásadou.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

tický poskytl všechno, co je potřebné pro zhotovení atomické bomby." Vládní osobnosti v Bonnu prý prostě ignorovaly varování výzvědné služby o vývozu těchto věcí do Pakistánu. Vláda Pakistánu však vytvářela popírání, že by se tam pracovalo na zhotovení nukleárních zbraní.

Vilno. — Litevský kardinál Vincentas Sladkovicius při slavné mši svaté, sloužené 16. února v katedrále v Kaunasu u příležitosti slavení tradičního Dne nezávislosti svobodné Litvy, učinil výzvu ke všem občanům své rodné země v tom smyslu, že jen obrozená víra povede k nezávislosti jejich vlasti. Dále ještě řekl: „Dnes se odvažujeme zvolat k celému světu, ke všem vládům, ke všem národům, a připomenout jim, že neexistují pouze Amerika, Anglie, Namibie a Palestina. Také existuje Litva." - Bylo to poprvé od r. 1940, že sovětské autority dovolily Litevcům slavit výročí své nezávislosti, která však trvala jen krátký čas. Podle zprávy Vatikánského rozhlasu v týž den litevský kardinál mohl také promluvit v parku před shromážděním asi 200 tisíc Litevců. Litva prohlásila svou nezávislost od SSSR 16. února 1918, avšak opět ji ztratila v r. 1940.

Peking. — Li Peng, ministerský předseda komunistické Číny, pronesl 20. března před 3.000 delegáty „Národního kongresu lidu" - (čínská verze Nejvyššího sovětu) - obvyklou výroční řeč o dosažených výsledcích čínské komunistické vlády v předcházejícím roce. Tato „zpráva o práci vlády", trvala letos celé dvě hodiny. Mimo jiné v ní prohlásil, že prý „bude nutno zpomalit současné zaměření národní ekonomické politiky k ekonomii trhu." Čínská ekonomie se prý sice už nikdy nevrátí k přehnanému státnímu centralismu a k příliš neohebné ústřední kontrole, avšak na druhou straně přitom „nikdy nepřijme soukromé vlastnění výrobních prostředků a odstranění socialistického systému." Lid také musí být mentálně připraven na „dalších několik let strádání". Příliš rychlé zavádění praktik ekonomie svobodného trhu prý vloni způsobilo v Číně sociální nepokoje a zmatky v ekonomii, takže hrozilo nebezpečí, že vláda ztratí kontrolu nad touto částí ekonomie, která chtěla urychleně adoptovat kapitalistické praktiky. A jakékoliv „sociální nepokoje" jsou však v komunistické zemi nepřijatelné. Vládě prý zatím také chybějí finanční prostředky

pro skoupení příliš hojně zemědělské úrody, vyrobené novou vrstvou samostatných farmářských kolektivů, jakož i na placení potravinových subvencí ve prospěch spotřebitelů. Adoptování dalších kapitalistických praktik bude musit být proto oddáleno o několik dalších let, a v přítomnosti bude nutno klást větší důraz na centralisaci a na vládní kontrolu ekonomie, než na její liberalisaci. Hned potom 21. března čínská vláda oznámila zrušení vládních půjček pro soukromé, či kolektivní nezávislé podniky, a jejich daně byly zvýšeny o 10 procent, aby se tím zamezilo přílišnému „přehřívání." neboli příliš rychlého rozmachu tohoto nejdynamičtějšího sektoru čínské ekonomie. Pozorovatelé na Západě se domnívají, že tato omezení ekonomické liberalisace jsou diktována spíše ideologickými důvody než skutečnými ekonomickými potížemi.

San Salvador. — Letošního 19. března se v Salvadoru konaly presidentské volby. Vítězem při nich byl 41-letý Alfredo Cristiani, ultrakonzervativní milionář a kávový plantážník, kandidát pravicové konservativní strany ARENA, národního republikánského svazu, který obdržel 54 % hlasů. Cristiani, vyškolený v USA, se stane prezidentem 1. června; nastoupí po smrti nemocného presidentu - José Napoleón Duarte, trpícím rakovinou jater, předsedovi křesťanské - demokratické strany, jejíž kandidát Fidel Chavez obdržel pouze 36 % hlasů. Salvadorští voliči ukázali, že touží po skončení civilní války a po zlepšení ekonomické situace země. Salvadorská ekonomie prochází dnes kritickým stavem kvůli vládní neschopnosti, korupci vládních kruhů a už 10 let trvající občanskou válkou proti ultralevicovým guerillám FMLN (Fronta národního osvobození Farabundo Martí), kteří v poslední době záměrně sabotují a ničí ekonomii země. Washington poskytl Salvadoru od r. 1979 až dosud 3,5 bilionu dolarů ekonomické a vojenské výpomoci v úsilí zajistit demokracii v zemi, zabránit tam vítězství komunismu a zachránit salvadorskou ekonomii. Komunističtí guerillové však své operace ještě více zintenzivnili, ekonomický stav se zhoršoval a chudí venkovčané trpěli více než kdy jindy. Je podezření, že značnou část americké finanční výpomoci si pro sebe rozkradly vysoké vládní osobnosti. ARENA slibuje zvýšení ekonomie svobodného trhu,

zastavení pozemkové reformy, zahájení „socialisující" politikou presidenta Duarteho, zintenzivnění boje proti komunistickým guerillám a skončení korupce vládních kruhů. Hnutí ARENA, založené Robertem D'Aubuissonem, má však své slabé stránky: favorizuje bohaté proti chudým, zamítá pozemkovou reformu pro odstranění chudoby venkovských lidových vrstev a zejména se vážně provinuje proti lidským právům. Její vliv na armádu je rozhodující. Strana ARENA také založila pověstné „čtyř smrti", které bezohledně vraždí nejen politické oponenty, nýbrž i ty, kteří pouze hájí lidská práva a pracují pro zlepšení údělu chudých. D'Aubuisson a jeho strana mají na svědomí vraždu arcibiskupa v San Salvadoru Romera, obhájce chudých, několika amerických misionářů, při nejmenším třech „pokrokových" řeholnic, a jiných lidí, pracujících pro chudé. Všechna soudní vyšetřování o těchto vraždách byla zastavena, protože ARENA ovládá soudy i zákonodárnu. Čtyř smrti mají na svědomí velkou většinu ze 70 tisíc mrtvých, kteří byli zabiti v době občanské války. Nyní při volbách vojáci zastřelili asi 40 lidí, včetně tří televizních zpravodajů; tyto vraždy vyvolaly mezinárodní protest. Cristiani však ujistil, že prý bude usilovat o demokratisaci Salvadoru. US státní departement nebyl sice zrovna nadšen výsledky salvadorských presidentských voleb, avšak mluvčí prohlásil, že USA nemohou vnucovat salvadorskému lidu, koho si má zvolit za presidenta; salvadorské vládě budou dále poskytovat pomoc, avšak pouze za předpokladu, že nový prezident bude doma chránit demokracii a lidská práva. Dne 22. března Alfredo Cristiani prohlásil, že je ochoten pokračovat v mírových jednáních se salvadorskými marxistickými guerilly, že však je zcela nepřijatelný jejich požadavek přímého „sdílení vládní moci". Musejí se účastnit voleb jako jiní občané Salvadoru. Budou-li na svém nepřipustném požadavku trvat dále pak problém rebelů bude moci být vyřešen pouze vystupňováním armádních akcí proti nim.

Jeruzalém. — Zatímco izraelský ministr zahraničí Moshe Arens před dvěma týdny naléhal ve Washingtoně na to, aby USA ustaly ve vyjednávání s PLO, a zatímco izraelský ministerský předseda Yitzhak Shamir stále opakuje, že Izrael nebude nikdy vyjed-

návat s PLO a nikdy se nevzdá dobytých arabských území, v samotném Izraeli jsou stále silnější slyšet některé hlasy, požadující změnu postoje vlády vůči PLO. Shamir svolal do Jeruzaléma na „schůzi solidarity" s vládou skoro 1.600 předních osobností židovského světa ze 42 zemí - (z toho jich přišlo 730 z USA), aby ukázal světu, že světové židovstvo pevně stojí za jeho politikou ve věci palestinského problému. Řekl, že tato konference byla „velkým úspěchem", a že všichni přítomní ujistili, že jsou hotovi podporovat politiku Izraele, a to i tehdy, když s ní snad nesouhlasí. Za této konference izraelský denní tisk přinesl zprávu, že prý izraelská výzvědná služba tajně připravila a zveřejnila svůj vlastní náhled na palestinský problém. Podle tohoto názoru palestinské povstání intifada nebude možno skončit bez politického řešení; PLO má ve svých rukou hlavní vedení politických záležitostí v obsazených územích; izraelské vládě se tedy doporučuje vyjednávat s PLO, a to už také proto, že tato organizace se už vzdala teroristické činnosti a uznala existenci Izraele. Uveřejnění této „tajné" informace ohromilo Shamira, který 21. března nazval zprávu denního tisku „lží", protože izraelská tajná služba prý vládě žádný takový návrh neučinila. Hned potom 22. března izraelští politikové a denní tisk obvinili Shamira, že před účastníky „konference solidarity" nehorázně lhal, když popřel, že jeho vláda obdržela návrh izraelské výzvědné služby pro vyjednávání s PLO. Mluvčí Shamira pak pouze prohlásil, že prý uveřejnění tajného nálezu izraelské výzvědné služby bylo protizákonné. Dne 23. března pak okolí izraelského ministerského předsedy rozeslalo „tajnou" zprávu o tom, že prý Shimon Peres, předseda Izraelské strany práce a ministr financí, připravil nový návrh na vyřešení palestinského problému, ve kterém požaduje založení Palestinského státu, což většina obyvatel Izraele zamítá. Peres pak vysvětlil svůj návrh: založit federaci tří zemí, Izraele, Jordánska a „palestinského celku" - (který by neměl žádnou armádu) - podobnou Beneluxu neboli úzkému spojení a spolupráci mezi Belgií, Holandskem a Lucemburskem. - Dne 20. března izraelské bombardéry srovnaly se zemí ústředí palestinských guerillů „Lidové fronty pro osvobození Palestiny" Ahmeda Jibrila, které údajně plánovalo proniknutí palestinských teroristů do Izraele;

tito teroristé byli pobiti izraelskými vojáky v jižním Libanonu.

Někteří se domnívají, že tito teroristé ve skutečnosti nebyli Palestinci, nýbrž členové iránského hnutí Hezbollah. Bombardované ústředí bylo u města Zahleh v údolí Bekaa, obsazeném syrskou armádou. Při tomto bombardování prý bylo zabito 20 lidí a desítky dalších byly zraněny. V Gáze bylo v uprchlických táborech vyhlášeno stanné právo kvůli tamním srážkám mezi palestinskými demonstranty a izraelskými vojáky, při nichž bylo zastřeleno 5 Palestinců. - Dne 22. března se v Tunisu konala první formální schůze - za Bushovy vlády - mezi US velvyslancem Robertem Pelletreau a delegátem PLO Yasserem Abed-Rabbo. Ten pak jménem PLO zamítl plán US státního tajemníka James Bakera, aby bylo zastaveno povstání intifada v územích, okupovaných Izraelem. Rovněž řekl, že PLO požaduje, aby hlavní roli pro vyřešení palestinského problému zastávala mezinárodní konference, a aby přímá vyjednávání mezi Izraelem a Palestinci byla pouze jakýmsi „doplňkem" opravdové mírové konference. Také hy mírová konference musila prý vést k vytvoření palestinského státu. Při tiskové konferenci pak Abed-Rabbo zamítl také izraelský návrh, konat v zabraných územích volby, protože prý jediným mluvčím Palestinců je PLO. Při této příležitosti bylo poukázáno hlavně na to, že delegátem PLO na této schůzi byl Abed-Rabbo, který je místopředsedou „Demokratické fronty pro osvobození Palestiny". Tato „demokratická fronta" je radikální součástí PLO a US vláda ji považuje za marxisticko-leninskou pro-sovětskou skupinu. - US prezident George Bush se má 3. dubna setkat ve Washingtoně s egyptským prezidentem Hosni Mubarakem, 6. dubna s izraelským ministerským předsedou Shamirem, a 2. května s jordánským králem Husseinem. Přitom prý vyslechne názory těchto tří vládců o tom, „jaká by byla nejlepší cesta pro povzbuzení vyhlídek na mír na Blízkém východě."

HLEDÁ SE
opatrnice k nemocné
k noční obsluze
za prostorný, zařízený byt
a plat podle dohody.
Pro podmínky a informace
volejte český
762 - 8725

SPORT

I. liga kopané v Československu

Výsledky 19. kola: Sparta - Bohemians 2:1, Inter - Slovan 1:0, Slavia - Dukla 1:2, Olomouc - Nitra 4:0, Ostrava - Hradec Králové 1:0, Banská Bystrica - Dunajská Streda 3:0, Cheb - Vítkovice 2:0, Trnava - Plzeň 2:0.

Tabulka:

1. SPARTA	53:17	31
2. OSTRAVA	27:16	26
3. NITRA	25:26	21
4. OLOMOUC	29:23	20
5. VÍTKOVICE	35:23	19
6. DUKLA	31:27	19
7. SLAVIA	33:34	19
8. TRNAVA	22:24	19
9. D. STREDA	18:25	19
10. B. BYSTRICA	33:42	18
11. INTER	32:34	17
12. SLOVAN	23:27	16
13. CHEB	26:32	16
14. BOHEMIANS	27:39	16
15. PLZEŇ	31:37	14
16. HR. KRÁLOVÉ	18:38	14

1. SLOVENSKÁ LIGA

Výsledky 16. kola: Jelšava - Považská Bystrica 0:2, Humenné - Košice 0:0, Žilina - Stropkov 4:0, Spoje - Prievidza 1:0, Levice - Trebišov 2:0, Šala - Prešov 2:3, Hurbanovo - Čadca 6:0, Senica - Michalovce 1:0.

Tabulka:

1. POV. BYSTRICA	37:15	23
2. ŽILINA	46:17	22
3. PREŠOV	28:17	20
4. KOŠICE	19:13	18
5. HURBANOVO	22:19	18
6. ŠALA	24:22	18
7. PRIEVIDZA	22:16	16
8. JELŠAVA	16:21	16
9. ČADCA	28:32	16
10. SENICA	19:16	15
11. LEVICE	16:24	15
12. TREBIŠOV	15:17	14
13. MICHALOVCE	22:26	13
14. STROPKOV	11:26	12
15. SPOJE	19:29	11
16. HUMENNÉ	9:29	9

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Mezinárodní výsledky:

Quatemala - Costa Rica 1:0.

Saudská Arábie - Sýrie 5:4, Izrael - Austrálie 1:1, Irán - Bangladesh 1:0, Tunis - Egypt 0:0, Columbia - Argentina 1:0, Brazílie - Ecuador 1:0.

Evropské poháry

Pohár mistrů (celkový počet branek)

Real Madrid - Eindhoven 2:1 (3:2), AC Milán - Werder Brémy 1:0 (1:0), Bukurešť - Gotheborg 5:1 (5:2), Galatasaray - Monaco 1:1 (2:16).

Pohár vítězů pohárů

Mechelen - Frankfurt 1:0 (1:0), Kerkrade - Sofia 2:1 (3:3), penalty 3:4, Sampdoria - Dynamo Bukurešť 0:0 (1:1), Sampdoria postupuje (vstřelila branku u hostů), Barcelona - Aarhus 0:0 (1:0).

Pohár UEFA

Drážďany - Victoria Bukurešť 4:0 (5:1), Bayern - Hearts 2:0 (2:1), Sociadad - Stuttgart 1:0 (1:1), Stuttgart vyhrál na penalty 4:3, Neapoli - Juventus 3:0 (3:2).

Eindhoven - Veendam 2:1

Vedoucí klub 1. ligy v Holandsku získal těsného vítězství zásluhou bývalého hráče Sparty Praha - Josefa Chovance, který v 71. min. tohoto utkání vstřelil vítěznou branku.

Profis v Rumunsku?

Rumunská fotbalová asociace následuje příkladu SSSR a již v

srpnu t.r. budou hráči 1. ligy pokládáni za profesionály.

Mluví R.F.A. Daniel Budeanu tento krok odůvodnil tím, že je to jejich povolání a dle toho musejí být také placeni.

KOPANÁ V USA

A.I.S.A.

Výsledky zápasů: Chicago - Dayton 15:6, Hershey - Fort Wayne 12:5, Milwaukee - Canton 8:15, Chicago - Fort Wayne 17:11.

Tabulka:

	V. P.
1. Canton	23 13
2. Chicago	22 17
3. Milwaukee	22 17
4. Hershey	20 19
5. Fort Wayne	19 19
6. Dayton	13 24
7. Memphis	13 25

Tento týden tato liga ukončí svou zimní sezonu a první čtyři kluby budou bojovat o pohár A.I.S.A.

37letý K.H. Granitz vede tabulku kanonýrů se 123 body. Granitz nastřílel celkem 56 branek; z toho jednu 3. bodovou, 44 - 2. bodových a 11 penalt, které se počítají pouze za jeden bod.

Tabulka střelců:

1. Granitz	123 body
2. Pikuzinski	103
3. Castro	97
4. Mc Intosh	85
5. Kramer	85

M.I.S.L.

Výsledky zápasů: Dallas - Kansas City 3:6, Los Angeles - Baltimore 3:2, Wichita - Dallas 7:2, Tacoma - Kansas City 3:8, San Diego - Dallas 4:3, Wichita - Los Angeles 5:6.

Tabulka:

	V. P.
1. Baltimore	24 13
2. San Diego	21 17
3. Dallas	18 19
4. Los Angeles	18 19
5. Kansas City	16 20
6. Tacoma	17 21
7. Wichita	17 22

Pouze dva týdnů zbývají do ukončení mistrovské soutěže a zdá se, že Blast Baltimore se stane novým mistrem.

Pouze dva kluby mají již zajištěnou účast v Pohárových zápasech; mezi ostatními kluby nastávají velké boje.

USA - Costa Rica

v St. Louis, Missouri

Kvalifikační zápas na MS 1990 v Itálii, mezi Costou Ricou a USA bude sehrán dne 30. dubna 1989 v St. Louis.

Dne 16. dubna hrají oba tyto soupeři v San José, Costa Rica.

TENIS

TENIS - DAVIS CUP

Československo - Západní Německo v Praze

Ve dnech 7.-9. dubna je na programu další kolo Davisova poháru a mužstvo Československa má za soupeře držitele tohoto poháru - Záp. Německo. Tenisté Československa mají výhodu domácího prostředí a očekávají se tuhé boje.

Záp. Německo bude reprezentovat Boris Becker, Erik Jelen a Patrick Kühnen.

Československá tenisová asociace jmenovala následující hráče:

Miloslav Mečíř, Tomáš Šmíd, Petr Korda a Milan Šrejber.

Mečíř je ve výborné formě a může dopomoci mužstvu Československa k velkému překvapení, neboť každý počítá s jasným vítězstvím německých tenistů.

Jarda Fajkus

ANGUS LAKE LODGE & MOTEL

Majitelé:
George & Elizabeth Tamchina

Vám nabízejí letní rodinnou dovolenou v překrásné krajíně kanadských lesů a jezer v severním Ontariu. Zařízené chaty a restaurace s dobrou českou kuchyní se Vám vynasnaží vytvořit atmosféru domova. Koupání s písčnou pláží * sbírání hub * procházky v malebném okolí * rybolov * jarní a podzimní lovy na medvědy a losa.

O bližší informace pište nebo volejte:
ANGUS LAKE LODGE & MOTEL
R.R. 1, TAMAGAMI, ONT. P0H 2H0
☎ (705) 569 - 3868

MINARIK'S BAKERY

FINEST CZECH PASTRIES AND COOKIES
WE SPECIALIZE IN
PARTY AND WEDDING CAKES
● Všechny pekařské a cukrářské výrobky
● Evropské speciality
● „Special Homemade“ cukroví
● Věhni chutné maslové housky a strůdl
5832 W. Cermak Rd, Cicero, Ill. 60650
OLympic 2-2654

Možno
objednat
telefonem:
laskava
a rychlá
obsluha český
i anglicky

Our 105th Year

A FRIENDLY
SAVINGS
INSTITUTION
SERVING A GREAT
COMMUNITY

SAVING IS
CONVENIENT
HERE!

Every feature of our
association is designed
with safety, increased
earnings and conven-
ience for you in mind.

For your convenience:
— a Save-by-Mail plan,
— easy-to-serve-you
office facilities,
— fast service,
— free parking.
Come in.

Satisfying friendly service.

CORNER
26TH & PULASKI
CHICAGO, ILLINOIS 60621
PHONE: 277-6500

7315 W. 25TH ST.
N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 412-5700

Corner 12 & Grand Ave.
FOX LAKE, ILL. 60020
☎ 587-6311

INSURED SAVINGS
— up to \$100,000.00 —
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.

PREKLADAM

z češtiny a slovenštiny legální
osobní a školní doklady,
které mohou zároveň notářsky
ověřit a potvrdit.

Pište na adresu:

I. O. KOVÁŘ
P. O. BOX 313
Riverside, Ill. 60546

nebo volejte:

☎ (312) - 442 - 7115

PRAŽSKÉ NOCI

*Pražské noci
mrazivé
jako je mrazivé
srdce. jež bije
v unaveném těle*

*Na mostě zmimořivý chodec
upírá svůj nejistý pohled
na Vltavu
jež plyne tak apaticky
že stále víc zmrazuje
to starobylé město.*

*Kmet' je sám
ve svém paláci
má však lásku lidí
svých lidí
není mu dovoleno
dělat tolik věcí
ale nemohou
zabránit mu
žít*

*Jeho služba
je příliš veliká*

*V noci
mlhavé a mrazivé
Praha
ho chová na svých rukou
již unavených
ve všech staletích
musely nést
příliš mnoho břemen.*

*Zítra je nový den
a předpovídá
další mlhavou a mrazivou noc...
...která jen mate a rozesmutní.*

Luigi Venturini
* Otec kardinál
František Tomášek

Autor, 28letý Ital, okouzlený naší zemí, „tím krásnější“, píše, „protože trápenou vnitřní nenávisť a pronásledováním“, věnoval tuto báseň Otcí kard. Tomáškoví. Báseň byla loni odměněna v soutěži „U. Marazani“. Do češtiny ji přeložil Otec Josef Koláček. (z Nového života, březen/89)

Tomáš Špidlík:

Hřích - Boží urážka

Máme v našem náboženském slovníku ještě mnoho barokní sentimentality, řekl mně jeden mladý kněz, který připravoval děti k první zpovědi. Učil je zpaměti modlitbu lítosti. Tam se čte: „Lituji svých hříchů ne tak proto, že jsem si zasloužil tresty, ale zvláště proto, že jsem urazil Tebe, své největší dobro.“ Mladý katecheta měl tyto potíže: Boha přece nemůže nikdo urazit. Když se tak mluví v Bibli, je to jenom obrazně, jako když se říká, že se Bůh rozhněval a pak zase smířil. Děti to berou doslova. Později s tím budou mít potíže.

Je tato námitka pravá? Můžeme skutečně urazit Boha?

Tato slova jsou obvyklá ve slovníku náboženství. A přece jsou velmi těžká k pochopení. Mluvíme o tom, že hříšník Boha urazil a že se s ním nesmíří dřív, dokud mu nepodá zadostiučinění. Víme však současně, že je Bůh transcendentní. Nic zvenčí se ho nemůže dotknout. Tvor mu nemůže nic dát, nemůže mu nic vzít, nemůže mu ublížit. Přirovnávají ho ke slunci, které bláto země nemůže poskvnit.

Toho si byl dobře vědom sv. Tomáš Akvinský a prohlásil: „To, že my jednáme proti svému vlastnímu dobru, nemůže urazit Boha. Hřích je naše vlastní škoda, zadosťučiněním děláme dobře sobě. O urážce Boha můžeme mluvit jenom v přeneseném smyslu: porušili jsme Boží plán, jeho úmysly se světem, a to se snažíme pak napravit.“ Spekulativně je ovšem toto řešení dobře přijatelné. Jak málo

však odpovídá textům Písma! Tam se mluví o tom, že se Bůh pro hřích rozhněvá, zarmoutí, urazí, že tedy hřích nenávidí. „Od krvežíznivce a podvodníka s odporem se Pán odvrátí“ (Žl 5, 7). „Čtítelé nicotných bůžků jsou mu odporní“ (Žl 30, 7).

Zvláště slovo „nenávidí“ se pramálo hodí do teologického slovníku. Je v úplném rozporu s tím, co o Bohu víme a věříme. Jeden ze současných teologů (Fr. Bourassa) proto podává k němu vysvětlení. Bůh je čistá láska. Pravá láska však může být jenom k dobru. Říkáme-li tedy po lidsku, že Bůh nenávidí zlo, chceme tím vyjádřit, že se vyskytují ve světě skutky, které se s Boží láskou sloučit nedají. Výrazem „Bůh nenávidí zlo“ překládáme do naší lidské mluvy způsobem negativním pozitivní Boží vlastnost. Bůh je totiž absolutní dobro.

Toto vysvětlení je jisté v podstatě správné. Přece však zůstává stále ještě na povrchu, v rámci pojmů filosofických. Vysvětluje mluvu Písma o urážce Boha, zármutku, odporu ke zlu v duchu známého principu theodicey; analogicky. Přenášíme na Boha dobré vlastnosti lidské, musíme je ovšem očistit od nedokonalosti, s kterými jsou spojeny. Výrazy negativní pak slouží k vyjádření pozitivní Boží dokonalosti.

Přesto je však pravý teologický význam „urážky Boží“ hlubší. V křesťanství

znamenaají tato slova víc, než by plynulo jen z metafysických úvah. Je potřeba vyjít ze základu naší víry, tj. ze skutečnosti vtělení Božího Syna. Bůh se stal člověkem. Přijal lidské tělo, lidskou duši, smysly a citění. Nesmírná Boží láska se vtělila do lidských citů Ježíše Krista, který byl jako „jeden z nás“. Tím, že přijal lidské city, reagoval Kristus lidsky i na hřích; a když na něj myslel, stala se opravdu jeho duše „smutná až k smrti“ (Mt 26, 38).

Tím, že se stal jedním z nás, postihly následky hříchu i jeho. Chtěl je vzít na sebe všechny. Hřích se tedy dotkl Boha lidským způsobem v Bohočlověku, který vypil až do dna jeho hořkost.

Dostává tedy význam urážky Boží v křesťanství smysl docela nový, nečekaný a pravý. Můžeme podržet starý metafysický princip, který sv. Tomáš převzal z Aristotela; Hřích nemůže uškodit Bohu, všechno zlo ze zlého činu dopadá na člověka. Přidáme však k tomuto spekulativnímu principu novou pravdu, zjevení evangelia: Bůh se stal dobrovolně člověkem, a tím dopadl trest za hřích i na něho, protože se stal s člověkem jedno. Hřích Boha urazil, zarmoutil, vzbudil v něm odpor ve smyslu, jaký tato slova mají v lidské řeči a v lidském citění.

Stalo se to před dvěma tisíci lety, v krátkém historickém ob-

dobí Ježíšova pozemského života. Z toho hlediska bychom měli tedy užívat výrazů v minulém čase: Hřích Boha urazil, zarmoutil. Tajemství života Kristova však mají dvojí vlastnost: jsou částí dějin a jsou věčná. Kristus umřel a stále ještě umírá, obětoval se na kříži a obětuje se svátostně při mši. Dodnes ho urážíme a usmiřujeme. Děje se to způsobem zvláštním. Kristus žije a pokračuje své dílo ve svém mystickém těle, v církvi. On sám se s ní ztotožnil, se všemi jejími členy: „Co jste udělali pro jednoho z těchto mých nejnepatrnějších bratrů, udělali jste pro mne“ (Mt 25, 40).

Protože zlými skutky urážíme a zarmucujeme své bližní, urážíme a zarmucujeme tím i Krista, Bohočlověka, Boha samého.

Bůh tedy hřích nenávidí, musí se od něho odvracet, protože miluje Syna a v Synu všechny lidi ostatní. Boží nenávisť k hříchu je výraz Boží lásky k lidem, kteří jsou hříšní. Nesmíme si představovat „urážku Boha“ jako projev slabosti, nedůtklivosti pána, který nestrpí odpor. Je to naopak skutek nepochopitelné lásky: to, co se Boha dotýkalo, vzal dobrovolně na sebe, za nás; „ubohost naši převzal, bolesti naše snášel, měli jsme ho za raněného, za zbitého Bohem a ztýraného, a přece byl poraněn za naše hříchy, za naše viny byl rozemlet“ (Iz 53, 4).

ÚMRTNÍ OZNÁMENÍ

Všem svým četným přátelům a známým v hlubokém zármutku oznamujeme, že nás zcela nečekaně opustil a vrátil se do náruče svému Stvořiteli, náš drahý a milovaný syn

Ing. PETR PEJŠA

(2712 Sunnyside Ave., Brookfield, IL)

který právě dokončoval svá doktorská studia na Illinoiské universitě v Champaigne.

Narodil se v rodině exulantů 28. srpna 1958 v Brookfield, Ill. Po úspěšných studiích byl zaměstnán u světoznámé podnikatelské US firmy „Brown and Ruth“ se současným sídlem v Texasu, která jej poslala k reorganizaci svých olejářských podniků dokonce i do Saudské Arabie. Po svém návratu do USA se všestranně nadaný a v studiu vytrvalý Petr pustil do studia doktorátu přírodních věd, a přitom už sám na universitě přednášel.

Na Bílou sobotu 25. března 1989 mu však náhle srdce dotlouklo a v hlubokém zármutku jsme se s ním rozloučili v úterý 28. března 1989 v obřadní síni pohřebního ústavu „Hitzman“ v Brookfieldu, Ill. (9445 W. 31st Str.) a v poledne byla za něho sloužena zádušní mše sv. v kostele St. Louise de Marillac v La Grange Park, odkud byly jeho tělesné pozůstatky převezeny do krematoria hřbitova Woodlawn.

V sobotu 1. dubna 1989 budeme na něj upřímně vzpomínat při našich českých bohoslužbách v kostele Panny Marie Svatothorské v Ciceru v 6:15 hod. večer.

Děkujeme všem, kdo si s námi v upřímné modlitbě na něho vzpomenu.

Lubomír PEJŠA s manželkou Joan, rodiče;
Michal, Pavel s chotí Kathy a Tomáš, bratři;
Jarmila PEJŠOVÁ a Margaretha Graf, babičky.

**Úmrtní oznámení
a upřímná soustrast**

V hlubokém zármutku oznamujeme všem členům a přátelům, že z řad Odbočky 28. říjen ČSNRA, na Bílou sobotu 25. března 1989, náhle odešel v mladém věku 31 roků náš dlouholetý člen

br. Petr PEJŠA

Jeho tělesné pozůstatky byly vystaveny v úterý 28. března 1989 od 11 do 12 hod. v kapli Hitzeman Funeral Home (9445 W. 31st Str. v Brookfield, IL.) Odtud byl ihned převezen do kostela sv. Louise de Marillac, 30th Raymond Str., La Grange Park, kde za něj byla sloužena mše svatá.

Pozůstalým rodičům, babičkám a jeho sourozencům vyslovujeme tímto upřímnou soustrast.

Za Odbočku 28. říjen ČSNRA
Rozina Nehasilová, předsedkyně
Josef Bárta, jednatel

Z NAŠEHO NÁRODNÍHO KULTURNÍHO KALENDÁŘE

(Pokračování ze str. 7)

sany), a v letech 1684-1690 v Milevsku. Potom byl opět domácím kaplanem a vychovatelem ve šlechtických rodinách na Táborsku a Sedlčansku. Koncem let 1690 už žil na Strahově. Zanechal pět objemných rukopisných foliantů datovaných 1680-1698, jež sám nazval „Quodlibeticum“, a tím zachránil vzácné památky lidového zpěvu. Vedle dokumentu z politického a kulturního života z druhé půle XVII. století, psaných česky, latinsky a německy, vedle přepisů duchovních písní a zpěvů z římského graduálu a antifonáře,

z českých kancionálů i z četných her duchovních a světských, je tu zaznamenána i řada písní žánrových a loveckých (cíhařských) - důležitých pro dějiny jednohlasní písně v Čechách a několik vzácných písní lidových a zlidovělých, včetně první známé veršované žaloby „Píseň sedlákův o jejich těžkostech“ a patrně jedné z nejstarších zbojnických písní „Pacholkové na hory“. Hodnotu zápisů zvyšují pečlivě notované nápěvy u většiny písní.

Strahov by se mohl s hrdostí a zpříma dívat do očí dějin i dnes, kdyby žil jako dříve. Po zabrání

všech klášterů v r. 1950 komunistickým režimem jeho historické prostory byly přeměněny na literární museum. Znásilněn do pasivity - po vyhnání kanovníků sv. Norberta, světcův hrob na Strahově ochraňuje sice staré a starší památky české literatury, nicméně všechna dřívější aktivita kláštera zanikla s odchodem premonstrátů, takže strahovský přínos pro nejbližší budoucnost bude skromný.

Dekáda žalu řím.-kat. církve

Celých deset let se již nastavilo do cesty křehké paměti dědiců od 6. dubna 1979, kdy v americkém Clevelandu, OH, zemřel prof. teologie, dr. Felix Mikula a shodou okolností v tentýž den - o pět roků dříve - nastala tragická smrt salesiána, vězně nacistů i komunistů, litoměřického biskupa, kardinála dr. Trochty. Tento den hned tak nebude zapomenut církví, však i národní dějiny budou střežit místo mučedníka Štěpána Trochty.

Při jméně dr. Mikuly bychom měli obrátit pozornost k Hlasu národa z r. 1976, kde byla otištěna zdravotní k jeho sedmdesátinám - „Pastýř exilu v Clevelandu“ (p. V. Hyvňar), a potom i nekrolog Martina Hrabíka se stručným nástinem kněžova životopisu (1979).

Křesťanská akademie v Římě pak vydala obsáhlou monografii „Štěpán kardinál Trochta“. Kromě životních mezníků a popisu činnosti zahrnuje zejména rozhodné a důležité projevy Otce Trochty - z nejpohnutějších úseků jeho života, za diskriminace církve a jejích čelných představitelů, počínaje rokem 1948, hlavně ty nejposlednější, kdy mu bylo dovoleno vrátit se z izolace do Litoměřic.

O dr. Mikulovi a kard. Trochtovi - (byl prvním salesiánským biskupem v Čechách) - nelze psát výstižně, s orpávněnou hrdostí a nadšením než učiněno na zmíněných místech.

Památka obou mužů nezapadá prachem, ale zůstane stále živá.

Quido Kocián

Symbolika a alegorie byly jádrem větší části tvorby sochaře Quido Kociána. Tento tichý a skromný, s postupujícím věkem stále do sebe uzavřenější umělec - jako žák Myslbekův - získal na Akademii několik významných cen a uznání. Vystavoval s „Krasoumnou jednotou“. Početnější soubor jeho prací je dnes v Galerii města Holic. Před tamní známou kamenicko - sochařskou školou - (včetně jeho poslední práce, věnované prvnímu zemskému patronu sv. Václavovi) - stojí některá jeho díla dodnes.

Kociánovo náboženské založení mu viditelně bránilo přijmout za pravé umění onen uchvátaný odklon od klasické krásy na počátku našeho věku. Jak jinak si vysvětlit jeho vzdalování se širší společnosti, když byl v mládí tak družný. Asi od r. 1909 se pak pokorně stranil i téměř všeho uměleckého světa, protože zůstal ve svém náboženském přesvědčení nezměněn. Jeho tvorba nenese žádné známky dobových výkyvů. Kocián jakoby se v mlčícím kameni zhlédl a jenom výstražně předvídal konečný pád do extrémů.

Quido Kocián se narodil před 115 roky, 7.IV.1874.

Víte, kdo byl Gerlak František de Paula Paus?

Před 250 roky (10.IV.1739) se narodil skladatel chrámové hudby a fidele hudby chrámové, Gerlak František de Paula Paus. Již jeho otec Jakub Valerian byl opravdovým kantorem a ryším venkovským hudebníkem. Ve stejné ušlechtilém duchu byl poznamenán jeho syn Gerlak František, který vstoupil k premonstrátům a po celý život byl varhaníkem. Více o něm poskytnou práce Dlábačova a dr. Troidy. Pro dnešek aspoň připomínka jeho

životního jubilea.

Malíř na pochodu

Lidová pravda - že malý život se vyskytuje zřídka, neboť v „každém člověku se odehrávají velké a zaznamenané hodné okamžiky a události“ - je mnohem více skutečně správným hodnocením, než pouhým řečením.

Příklad malíře a grafika Jaroslava Votruby je toho důkazem. V Praze dosti známý - (nevystavoval často a kromě toho působil od Prahy daleko jako učitel kreslení v Bratislavě), ačkoliv žil životem umělecky bohatým a navíc úspěšným. Na mnoha místech Čech a Moravy i předválečného Slovenska vystavoval, protože domov i cizinu prošel pěšky křížem - kráčem sám, anebo s přítelem Petrem Pištělkou.

Votrubovy práce jsou snadno sledovatelné jednak podle výstavních katalogů, jednak podle vydání knih jím ilustrovaných. Datování usnadňují také vydání několika souborů „ex-libris“ vybraných z většího počtu.

I jinak je Votrubovo dílo velmi rozsáhlé. Převládá v něm krajina a vesnické motivy, nejčastěji snad z Hané. Z pouti do polského Přímoří sepsal a vydal své dojmy v úhledné knížce, kterou ilustroval, doprovodil frontispicem a vlastními iniciálami. Bohatá žeh odtamtud vystačila dokonce na výstavu, věnovanou výlučně tamní krajině. Není divu, že hojně maloval, protože za chůze upoutává vnímavé oko daleko více detailů, které při zrychleném pochybu unikají oku sebezpozornějšímu. Votruba „po vlastní ose“ prošel s přítelem i Jugoslavií: sám pak putoval Slovenskem, prošel Halí, jím Německa a rakouskými Alpami. Škoda, že se nepodělil o dojmy z těchto cest dalšími knížkami.

Jaroslav Votruba, absolvoval r. 1912 UMPRUM u prof. Schikanedera, ale dále se již vzdělával sám. Dosáhl hodnotných výsledků, ačkoliv byl téměř samouk. Dne 10.IV.1989 by se dožil „100“. Narodil se týž den r. 1889.

IMPORTOVANÉ ZBOŽÍ

z Československa a jiných evropských zemí.

Křišťálové sklo - keramika - panenky - granátové šperky - české a slovenské rekordy - kazety - koření - byliny - kuchyňské potřeby - cukrovinky - šátky na hlavu - pentle na kroje - kapesníky - české i slovenské knihy - slovníky - učebnice - umělecké knihy.

Malinová šťáva, Maggi a mnohé jiné - pište si o seznam.

VIDEO KAZETY ve velkém výběru - pište si o seznam.

Největší výběr blahopřání

v anglické a i jiných řečích (české, slovenské, polské, německé a italské).

Imp. sušené hříbky, sletlé, drobně krájené: 1 lb \$26,- 1/2 lb \$13.75 - 1/4 lb \$8,-

Trnka: anglicko-český a česko-anglický kapesní slovník, \$5.95

Say it in Czech (English-Czech Phrase Book), \$3.50

Angličtina pre samoukov (pro slovensky mluvící), \$5.50

Czech Language Program - Audio Cassette with Lesson Manual, \$8.98

Honore de Balzac: Evženie Grandetová - Otec Goriot, \$6.25

Josef Čapek: Stín kapradiny, \$2.75

Tomáš Bat'a: Úvahy a projevy, \$10,-

R.W.Clark: Muž, který odhalil purpur, \$3.95

Dětské loutkové divadlo (repertoárový sborník), \$4.50

Arthur Hailey: Kola, \$6.50

Frant. Heřmánek: U bratra celého světa, \$3.25

Karel May: Poklad na Stříbrném jezeře, \$6.50

Jiří Pospíšil: Podzimní květy (verše), \$4,-

Marie Pujmanová: Lidé na křižovatce, \$6.95

Václav Řezáč: Černé světlo - Svědek, \$6.95

Výlohy za poštovné:

Na objednávky do \$5 - \$1.50, Od \$5 do \$25 - \$2.50

Od \$26 do \$50 - \$5, Od \$51 do \$100 - \$7.50

Od \$100 výše - \$10.

Zboží možno koupit na kreditkartu VISA nebo Master Card. Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý 1 dolar poslali 7 centů více na statní daň.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou - spolehlivě a zaručeně. Seznam zdarma.

F. PANCNER

Inc. 6514 West Cermak Rd.,
BERWYN, ILL. 60402 ☎ (312) 484-3459.

Obchodní
hodiny:

Denně od 9:30 hod. ráno do 6:00 hod. večer.
V sobotu od 9:00 hod. ráno do 6 večer.
V neděli zavřeno.

MEALMAKERS

6714 W. Cermak Berwyn

"Only Mama Cooks Better"

Fully Cooked Meals

We Cater To Parties

- Dumplings
- Sausages
- Roast Duck
- Bakery Goods

- Roast Pork
- Jaternice
- Breaded Pork Tenderloin
- Beef With Specialty Gravies
- And Lots More Fine Foods

10% Off Any Purchase With This Coupon

Delivery Service 484-2711 Why Cook? Call Us

Koncert KARLA KRYLA
v Chicagu a Los Angeles na
videokazetách VHS i BETA,
magnetofonové pásky
jeho písní a jeho knihy

zasílá:

Miroslav KONVIČKA
12726 Archwood St.
North Hollywood,
CA 91606

Napište si o katalog!

A. J. J. Berndorf o hudbě a hudebnících

Naše literatura se sice vykazuje mnohým literátem, řidčeji však zaměřeným výlučně k hudbě, či na hudbu a hudebníky. K tomuto zájmu zaměřil svoji činnost **Alexander Josef Jan Berndorf** (narozen před stoletím v Nepomuku 13.IV.1889). Nenechejte se mýlit cizotou jména! Byl to vlastenec jako zdravé a mohutné lípové poleno. V hudbě byl samoukem, ale zpěvu se vyučil u **Em. Buriana**. **Karlu Burianovi** mohl v blízké vzdálenosti věnovat obsáhlý životopis nadepsaný „Památce Karla Buriana“. Nejdříve došlo na „Veselé příhody ze života K. Buriana“, později také na „Veselé a vážné příhody v životě K. Buriana“. A nezůstal pouze u něho. Následovaly: „Mládí J.J. Ryby v Nepomuku“, a při různých příležitostech publikoval zasvěcené statě o obou Buriánech, o J. J. Rybovi, J. K. Tylovi, o Fr. Škroupovi a o tenoristovi Fr. Pácalovi. Také psal o hudebnících a hudebním životě rodného kraje a četné úvahy, studie a podněty. Na roli velmi neobdělánou, zpusťlou a plevem zarostlou, vykročil Berndorf před sto roky, 13.IV.1889.

Malíř chodské Arkadie

Byli tři bratři, malíři Špillarové. Tentokrát si však zopakujeme výročí prostředního z nich, Karla.

Delší čas pobýval v Paříži, ale roku 1908 se urychleně vrátil domů. - Starší bratr byl postižen nervovou chorobou a v těžké době sourozencům zemřel otec.

Karel Špillar dobyl v Praze mimořádných úspěchů. Tak získal 1. i 2. cenu na výstavě „Mládí J.J. Ryby v Nepomuku“, a v roce 1908 získal 1. cenu na výstavě „Mládí J.J. Ryby v Nepomuku“. - Starší bratr byl postižen nervovou chorobou a v těžké době sourozencům zemřel otec.

Karel Špillar dobyl v Praze mimořádných úspěchů. Tak získal 1. i 2. cenu na výstavě „Mládí J.J. Ryby v Nepomuku“, a v roce 1908 získal 1. cenu na výstavě „Mládí J.J. Ryby v Nepomuku“.

Po bratrově smrti získal jeho domek v Peci pod Čerchovem. Trávil v romanticky položeném ateliéru letní měsíce a vytvořil tam rozsáhlou oslavu kraje, započatou nešťastným bratrem Jaroslavem.

Karel Špillar namaloval překrásný triptych „Hudba-poesie“.

malířství“, ještě pod vlivem uhlazené krásy Ženíškovy a Hynaisovy. Byl autorem řady příležitostných listů, adres a diplomů pro veřejné i soukromé korporace; navrhoval dekorace pro leptané sklo a z Paříže si dovezl soubor žánrových obrázků, pastelů ze života Pařížanů. Abychom mohli hovořit také o nesouvislém vyjádření ročních období, chybí nám v tom cyklu zima. Jinak se K. Špillar vyznal vícekrát všem ostatním: roku 1900 pro světovou výstavu v městě nad Seinou „Jarem“ a „Podzimem života“.

Padlo již slovo o jeho schopnosti dekorátorské v Obecním domě v Praze. Dal jí zazářit ještě několikrát, a co mohl, předal z jejích tajů žákům na UM PRUM. Ve vlastních dekoracích vyhradil přední místo ženě, jejíž představa jako „vodní žínky“ splňovala mu jakýsi ideál půvabu.

V mnohotvárném díle Karla Špillara nalézáme i grafické práce - litografie, lepty, a ex-libris - (zejména ty byly vyhledávány sběrateli intimních miniatur nejen pro uměleckou cenu, nýbrž i pro jejich mizivý počet). Výstavy uspořádal K. Špillar snad jen dvě: jednu z nich společně s Frantou Úprkou v Obecním domě z jara r. 1926. Od více výstav patrně bránila nesnadnost shromáždit práci kách v Čechách a ve Francii.

Shodou okolností do Pece k malíři kdysi často zajížděli i jiní umělci - přátelé, jejichž výročí připadají rovněž na letošní rok. Karel Moravec, violista Ševčíkova kvarteta (†28.IV.1959) a Hanuš Jelínek (†28.IV.1944) - manžel Jiráskovy dcery Boženy, veliký znalec francouzské literatury. Ta byla nepochybně častým konverzačním námětem mezi těmito třemi umělci. Přátelství utužilo jistě i malování Boženy Jelínkové v okolí Pece. Pochází odtamtud romanticko - lyrické krajiny a květinová zátiší, planoucí prostou krásou a píváním. K Špillarovi pod Čerchovem občas zavítal i Alois Jirásek, aby navštívil dceru a zetě; za svého

posledního pobytu se tam dojat loučil s obdivovaným a milovaným Chodskem.

Karel Špillar žil rovněž v krásném přátelství s Mikolášem Alšem. Vztah k němu osvědčil nejlépe po jeho smrti: zůstal účinným příznivcem Mistrovy rodiny. Opravdových vztahů není nikdy nazbyt. Však ojedinelým výskytem se stávají cennější, korunovány krásou pravé a nejlidštější lidskosti.

Předchůdce této naší doby

Zřídka a velice málo zdůrazňovanou zásluhou spisovatele a novináře minulého století - **Jakuba Arbesa** - jsou jeho „máchové prvotiny“. Předěšl a uvolnil cestu všem pozdějším našim zájemcům o pěvce Máje, jeho dílo a život. Mácha však nebyl jediným, komu patřil Arbesův zájem. Věnoval se také Havlíčkovi a snad to byl opět on, kdo rozvířil zájem o Josefa Mánesa.

Arbes usiloval o spravedlnost a vehementně ventiloval sociální otázky dávno před mnohými - (dnes je samozřejmě komunisty stavěn v čelo bojovníků o vyhlášení proletariátu!) Jeho jisté ušlechtilé snahy mu však nakonec vynesly propuštění ze svazu Národních listů, akorát na Štědrý den r. 1877. - Od té doby psal pak jako nezávislý.

Smíchovský literát - (syn mistr ševcovského) - byl jedním z prvních našich satiriků - profesionálů. Po krátký čas vydával tehdy velmi populární časopis Šotek, do kterého přispíval i Aleš. List byl Vídní cenzurován častěji než zdrávo, až nakonec byl po necelých dvou letech úplně zastaven.

Arbes byl neobyčejně silným kritikem zlořádů, křivd a nepřátelství. Mezi nimi na předním místě rakouskou Vídní politicky zneužívaného katolicismu a osob, které náboženské směr v jeho očích představovaly a nechaly se politikou zneužívat. Vedle toho nalézají dostatečného prostoru v jeho práci také bída, vojna a politický dozor Vídně. Tzv. „volná myšlenka“ byla hlášána až později, ale

v Arbesově literatuře již viditelně žila. Proto se ukazuje dost nezřetelně jeho postoj v „Záračné madoně“. V této práci pranýřuje sebelásku jako zdroj všeho lidského neštěstí a rozvratu světa - (my už můžeme říci že tak trochu prorocky). Odmitá egocentrismus a sobectví všeho druhu, stejně jako jeho odpůrci - katolíci. Arbesem nenáviděný klerikální kněz. (Pozn. red: Klerikalismus je zneužívání náboženství politikou. V tom smyslu jsou tedy „klerikály“ všichni příslušníci orthodoxní, katolické i protestantské církve - (kněží, biskupové, popové, patriarchové a synodální starší, kteří dnes aktivně spolupracují v komunistických zemích s režimem.)

Populární spisovatel Arbes nebyl myšlenkově dalek Pfliegerovi, Sabinovi a Macharovi. Vedle nich, na toméž poli, paběrkovali ještě mnozí jiní. Jejich pero však nevynikalo břitkostí právě jmenovaných a jejich publicita nebyla podporována ani z poloviny čtenáři jejich spisů.

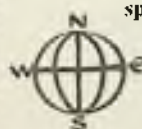
Arbesovy romány charakterizuje komplikovaná dějová osnova. Jeho romaneta se obracují poněkud více do vnitřního světa za neustálého hledání východiska ze složitosti myšlení individua o sobě a prostředí, do něhož bylo vsazeno. Jeden z jeho literárních titelů (ačkoliv nesouhlasil s Arbesovými ideami) - se vyjádřil přilehavě v tom smyslu, že začal boj proti nešvarům z nesprávného konce.

Jakub Arbes zemřel před 75 roky, 8.IV.1914.

Vina mezinárodního protestu proti nespravedlivému odsouzení dramaturga Václava Havla, přivedla čs. komunisty přece jen do rozpaků: najednou mu zmírňují vězeňský režim a zkrátí pobyt za mřížemi o jeden měsíc

Praha. — Dne 21. března apelační soud v Praze potvrdil rozsudek, vyneseno 21. února proti dramaturgovi a spisovateli Václavu Havlovi, přednímu čs. kritiku komunistického režimu z „Charty 77“, avšak snížil jeho trest z 9 na 8 měsíců vězení. Prý se sice dopustil trestného činu pobuřování lidu, avšak nebránil policii v její „ostrážnosti“, jak mu bylo vytýkáno při jeho soudním procesu. Také bude poslán do méně tvrdého vězení než bylo původně určeno. - Havlovo nespravedlivé odsouzení vyvolalo totiž vlnu protestních projevů ze strany spisovatelů po celém světě, když byl potrestán kvůli své účasti na demonstracích 16. ledna u příležitosti 20. výročí sebeupálení studenta Jana Palacha na protest proti invazi armád Varšavské smlouvy do Československa v srpnu 1968. - Nyní před budovou apelačního soudu asi 200 Havlových přátel požadovalo pro Havla úplné osvobození a volalo: „Hanba! Hanba!“ Asi 150 z nich také prohlásilo, že se budou 24 hodin postit na protest proti tomuto rozhodnutí apelačního soudu, které zůstává nespravedlivé.

DISCOVERY TRAVEL, INC. 641 S. La Grange Rd. LA GRANGE, IL 60525

Pozvání příbuzných z Československa rychle -
spolehlivě - bez poplatku, letenky za nejnižší ceny.

Všechny doklady vystavené naší kanceláří
jsou notářsky ověřené.

Zařídíme pasy, víza, rezervace
hotelů, aut, pojištění, překlady

Pro bližší informace a tiskoviny volejte:
LIBBY BUCEK ☎ (312) 482-8515 kancelář
☎ (312) 354-7707 večer domu

COMMERCIAL NATIONAL BANK

Special Service for Special People

Member F.D.I.C.

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

Všechny druhy pojištění
v Clevelandu a okolí
Vám ochotně, srozumitelně vysvětlí
a odborně zprostředkuje
FRANK KOLÁR,
který už po 12 let pracuje
dnes u největší americké pojišťovny
„Farmer's Ins. Groupe Co.”

V případě hledání dobrého a poctivého pojištění
volejte: ☎ (216) 953-9192

PŮJČOVNA
českých i amerických filmů
a Nintendo Games
OTEVŘENA DENNĚ
6114 Cermak Rd.,
CICERO, IL. 60650
☎(312) 652-8857

BOŽENA ŠIRKOVÁ

POVÍDKY A ZKAZKY Z NOVÉ GUINEJE

(Pokračování z min. čísla)

DINGO (WARRIGAL)

V hlubokém lese pod mohutným gumovníkem bylo doupě dingovské rodiny. Matka tam zárlivě střežila synka, kterého »pokřtila« Smíšek, poněvadž se stále smál. Hlava rodiny, otec dingo, prodlel většinu dne v lese a večer se vracel domů s ulovenou kořistí. Jídelníček měli pestrý: ptáci, ještěři, veverky, klokaní mládě, někdy přitáhl táta domů i ovci, takže měli zásob na několik dnů. Smíšek otce zbožňoval a nemohl se vynadivat na jeho krásu. Otcovo tělo se podobalo v mnohém domácímu psu. Bylo dlouhé a svalnaté, hustá šedá srst se leskla do modra, krátké silné nohy a ocas byly vroubeny bíle, mocná čelist dodávala mu vznešenosti, oči byly bystré a odvážné, sluch a čich citlivý, takže zvěřil nepříteli i kořist na velkou dálku. Často se Smíšek ptal, za jak dlouho vyroste a bude tak krásný jako otec, a kdy ho vezmou s sebou rodiče na lov. Matka však Smíška odbyla tím, že se nejdříve musí naučit dingovskému desateru a všemu potřebnému pro život: jak užívat svých citlivých smyslů, rozeznávat nebezpečí, vysledit kořist a vodu a být připraven na protiútok. Smíšek poslouchal, vyptával se a neminulo dne, aby se něčemu nepřiučil. Matka mu vysvětlila, že sehnat potravu není vždy lehké, a názorně mu ukázala, čím se kdo brání. Zvěř se brání zuby a kopyty, ptáci křídly, zobákem a drápy, had jedem a člověk zbraní. Smíšek už mnohé viděl, ale nevěděl, co je to člověk a zbraň, a proto se zeptal: »Co je to člověk, maminko?« Pohotová maminka pověděla: »Člověk je zvláštní tvor: má ruce a nohy, mnoho mluví, je nesmírně lakomý a je to náš velký nepřítel. Má mnoho ovcí, ale zárlivě je střeží, a jen někdy, když spí a měsíc svítí, podaří se nám tu a tam nějakou ovci odtáhnout.« Smíšek kývl hlavou, zavrtel ohonem a po chvíli se znovu ptal: »Řekni mi, co je to měsíc?« Matka rozpačitě pohlédla do větví stromů a odpověděla: »Měsíc je veliké dingovské oko, které svítí a pomáhá nám při lovu.« Smíšek se chtěl ještě zeptat, co je to »pomáhá«, ale matka ho umlčela. »Pro dnešek dost, synku! Prolízni si pěkně kožíšek, protože dbát o svůj zevnějšek je jedno z dingovského desatera. Stoč se pěkně do klubíčka a spí!«

Smíšek sílel, rostl, učil se a toužebně čekal na den, kdy ho rodiče vezmou s sebou na lov. Matka mu dovolila, aby v její nepřítomnosti slídl kolem doupěte, ale od doby, kdy Smíšek zabil první veverku, vábila ho step a život kolem doupěte se mu zdál nudný. Jednoho vlahého podvečera si usmyslil, že se podívá, jak to vypadá za žlutým vrchem, kam slunce chodí spát. Rozhlédl se kolem, vesele zakňučel a cestou necestou namířil ke žlutému vrchu. Čím víc se vzdaloval, tím se mu krajina zdála zajímavější, a ač běžel rychle, k žlutému vrchu nedoběhl, neboť ten se skryl do fialových závoňů mračen. S temnými stíny les ožil. Smíška bolely nohy a položil se do trávy, aby si odpočinul. Sotva však položil hlavu na tlapy, ozval se praskot větviček a z houští se vynořila klokaní matka s mládětem. Rozpustila veverka hodila na něj suchý list, a když zvedl hlavu, spatřil vedle sebe velkého hada, kterému se jen tak tak uhnul. Mlaskání vačice, která chroupala listy na blízkém keři, mu připomnělo, že má nesmírný hlad, při zašumění netopýřích křídel se mu strachem ježila srst, a když se ozval veselý smích kukaburry, zatloužil po matčině teplém pohlázení. Smíšek byl unaven, měl hlad i žízeň; věděl, že zabloudil a že nezbyvá nic jiného, než v neznámých místech přenocovat.

Žízeň byla dotěrná; zvedl tedy hlavu a větřil, kde by našel vodu. Sklonil čenich k trávě a opatrně se plížil kupředu. Náhle však pocítil palčivou bolest, a čím víc čenich o trávě otíral, tím byla bolest ostřejší. Po chvíli si připomněl, že jej matka varovala před lesními kopřivami; zaryl tedy čenich do země, aby ho ochladil, ukousl chomáč trávy a přitulil se ke stromu. Jen zavřel oči, zdálo se mu, že ho matka volá, a když procítl, spatřil nad sebou dvě nažloutlá světla. Zděšeně vykřikl a vyrazil vpřed, ale zahanbeně se vrátil, když zaslechl dobrácké »huh, huh«, a uvědomil si, že to byla jen sova. S východem slunce se Smíšek probudil, slupl několik ještěrek, žízeň uhasil šťavnatými kořínky a bobulemi a v zábavném slídění plížil se pomalu ke žlutému vrchu. Trvalo to několik dní, než tam došel; pomalu přivykal okolí a stával se samostatným. Hlad neměl, protože poděšení králíci mu takřka sami vbíhali do tlap, ještěrky a žáby se hemžily kolem a dokonce se mu podařilo skolit tučnou inguannu (druh ještěra). Potravu bylo všude dost, jen vodu nemohl Smíšek najít. Jednoho dne spatřil na pokraji lesa malé klokaňátko, které několikrát udělalo ve vzduchu přemet a potom se klidně páslo. Přesto, že klokaní matka vypadala nebezpečně, vzpýřila v Smíškovi zděšená dobrodružná krev. V nestřeženém okamžiku se tiše přiblížil, popadl mládě za hřbet a pádil s ním co mu běhy stačily. Brzy ale poznal, že klokaní matka za ním letí jako vítr. Pomalu ho opouštěly síly, chtěl mládě odhodit, vtom však ucítil vodu a v několika vteřinách doběhl k říčce. Mylně se Smíšek domníval, že voda klokaní matku odradí. Sotva skočil do říčky, cítil, jak jej proud unáší, a veden proudem mířil ke břehu, drže stále v zubech chvějící se klokaňátko. I Smíšek se celý třásl vzrušením a vysílením a byl rád, když se zachytil o vrbovou větev. Sotva však ucítil písek pod nohama a chtěl se postavit, dopadla mu na hlavu klokaní tlapa, těžká jako kámen. Potom vše kolem Smíška ztemnělo, voda, po které toužil, byla odporná, hrnula se mu do očí, do uší a útrobu, neboť klokaní matka jej přidržela pod vodou a chtěla ho utopit. Voda šuměla, smysly ho již opouštěly, když se mu náhle zdálo, že tlak povolil; ucítil příjemné teplo a z velké dálky slyšel nové, zvláštní zvuky, které se vinuly vzduchem. Trvalo to dlouho, než Smíšek otevřel oči. Zakňučel strachem, když nad sebou spatřil velkého černého živočicha bez srsti, který měl ruce a nohy a měkký melodický hlas. Byl to domorodý chlapec, který jej zachránil a k němuž Smíšek za to od prvního dne přilnul. Brzy zapomněl Smíšek na rodiče i na své trampoty a přizpůsobil se novému životu; zvykl si na přichylnou ruku a snažil se být užitečný. Pomáhal lovit zvěř, ryby, ptáky, hlídal dobrodružnou chatrč, sedával v lidské společnosti u ohně, díval se na jejich pěkné tance a jejich zpěvy doprovázel táhlým vytím. Jedné noci byl měsíc v úplňku a domorodci se připravovali k tanci »korrobori«. Když rozdělali oheň a shromáždili se kolem tjurungy (kámen tjurunga je posvátný a domorodci věří, že se v něm ukrývá duše Stvořitele), nastal velký okamžik, a i Smíšek proběhlo zvláštní slavnostní chvění.

Malebná dolina byla zalita měsíční září, rozkvetlá mimóza voněla medem a na vysokém nebi v souhvězdí Jižního kříže se třepotaly přátelské hvězdy. Smíšek si položil hlavu do tlap, ohonem odehnal dotěrného komára a teskně zavyl. Po chvíli se jako ozvěna z hlubokého lesa ozvalo volání, které Smíška nescímně vzrušilo. Srst se mu naježila, uši se vztyčily, tělo se chvělo jako list v bouři a rozzářené oči se toužebně zahleděly na žlutý vrch. Bezmezný smutek se zmocnil jeho srdce, zapomněl v té chvíli na člověka-přítele, rozběhl se a jako vítr běžel za hlasem, aby se o svou touhu podělil s přichylnou družkou.

ECHIDNA (GOMBIA)

V mnohých částech Nové Guineje a Papuy žije zvláštní zvířátko echidna — mravenečník, které do-

morodci nazývají gombia nebo porky. Echidna je zvláštností Austrálie i Nové Guineje a jakousi sestřenicí australského platypuse. Je to savce, ale snáší vajíčka a mládě saje mateřské mléko vytékající ze zduřených mléčných žláz ukrytých v pórech Povrch těla má pokryt hnědými bodlinami, spodek břicha je světlejší s ostny řidšími a kratšími, nohy s pěti dlouhými drápy jsou hlavní obranou a pomocníky při hledání potravy. Napohled vypadá echidna jako ježek, ale má delší nohy. Má krátký ocásek, dobře vyvinutý sluch, a je-li napadena, šnupá a frká. Hlavu prodlužuje dlouhý zobák, který je obdařen lepkavým jazykem, jímž s úžasnou rychlostí lapá mravence a drobný hmyz. V době páření snese echidna jedno vajíčko, vloží je do vaku, který se samičce v té době utvoří pod břichem a vejce nosí až se mládě vylihně. Mládě je slepé, nevzhledné a slabé, a matka je nosí tak dlouho ve vaku, dokud jí nepřekážejí jeho bodliny. Pak je uloží do hnízda a jen k němu dochází. Matka krmit mládě mlékem, otec mu přináší mravence a zaučuje ho v praktickém životě. Echidna není tak spořádaná čistá jako platypus. V bodlinách zachycuje se jí suchá tráva, pavučiny a jiná nečistota, a proto si ji drápy vyškrabuje. Je však neobyčejně mrštná. Leze hbitě po stromech, slídí po mravenčích hnízdech, hrabe rychle v hlině a pod kořeny, drápy obrací kameny. Hrozí-li nebezpečí, zahrabe se v mžiku do hlíny. Domorodci po ní slídí pro chutné maso a tuk. Echidna se rychle přizpůsobuje lidem; někteří domorodci ji chovají v domácnostech spolu s vačicí, pštrossem-cassowary a papouškem.

O echidně koluje toto vypravování: V Papuy žila kdysi žena, která se jmenovala Gombia. Byla velmi nepořádná a lakomá, nikdy se s nikým nedělila a všechno snědla sama. Její muž byl víc hladov než syt, a po čase se rozhodl, že Gombiu vrátí jejímu otci. (Tento obyčej se dosud na Nové Guineji praktikuje. Neosvědčili-li se žena, může ji muž vrátit, ale musí otcí odevzdat všechny dary, které mu s ní dal.) Gombia však všechno už snědla, takže její manžel nemohl otcí vrátit ani prasnici, ani drůbež, ba ani yam. Chudák muž začal tedy sbírat mušle »cowri«, které slouží domorodcům za platidlo, a umínil si, že si za mušle koupí jinou ženu, která bude laskavější. Chytrá Gombia ho mlčky sledovala a vytyčila, co má v plánu. Jednoho dne mušle ukradla a zahrabala je pod kámen. Ubohý muž se trápil hladem a žalem, až zemřel. Boží, kteří vše vidí a vše znají, potrestali však Gombiu a proměnili ji v porky-echidnu. Gombia zapomněla, kam mušle ukryla, a dodnes je pod kameny hledá.

FAJIFOS (LÉTAJÍCÍ LIŠKA)

Novoguinejští pověřiví domorodci věří, že netopýři jsou čarodějníci, kteří ve dne žijí jako lidé a v noci se proměňují v netopýře. Nejobávanějším zloduchem je Fajifos (název je pravděpodobně vzat z anglického Flying-Fox — létající liška).

Fajifos, velký černý netopýr, má podlouhlou hlavu, velké bystré oči, bílanitá křídla dosahující rozpětí až jednoho metru, tvář, uši i čenich se podobají liščímu (odtud asi jméno). Je to noční lovec žijící ve skupinách. Za dne spí buď v stinných větvích stromů, nebo v temných roklích, dráčky se zavěsí, takže visí hlavou dolů a křídla složí jako deštník podél těla. Mládě se obvykle rodí jen jedno, a po dobu tří až čtyř měsíců je matka nosí s sebou na lov. Mládě se matky přidružuje dráčky a saje mléko z bradavek, které jsou umístěny v jamce pod křídly. Přesto, že fajifos má neobyčejně velké oči, špatně vidí a řídí se jen proudem a čichem. Je to dobrý lovec a obávaný zloděj v ovocných zahradách. Čichem rozezná, kde dozrávají banány, paw-paw, ananas a mandarinky, z ovoce vysaje jen šťávu a dřeň vyplivne. Sotva zapadne slunce, plachtí vysoko ve vzduchu, vyhlíží lup a přes noc zničí mnoho ovoce. Má zvláštní zažívací ústrojí. Strávenou potravu totiž nevyplivne, ale vyzvrací. (Pokračování příště)

KAPLIČKA

Dallas Man Building Little Chapel' In Taylor

By Alma Lee Holman

Kaplička.

That may be a new word for most Taylor and area people. It is the proper word for a new building on the eastern edge of Taylor.

The word is pronounced kah-PLĚCH-Kah, meaning, „little chapel' in the Slavic language, according to Kevin Hannan, builder of the small concrete block building on Old Thorndale Road west of the SPJST Hall. It is an authentic copy of a kaplička from the

Czechoslovakian region of Moravia, the birth place of Hannan's great-grandmother.

The onion-shaped bell tower of the tiny chapel was placed atop the concrete little building last weekend, but young Hannan, son of Mr. and Mrs. John Hannan on whose land the building stands, says there is still much more to be done before his project is complete.

„When the walls are completed they will be covered with white plaster and decorated with Slavic folk motifs, inside and outside,” Hannan said. „The onion dome was built in Dallas by a craftsman from Czechoslovakia. Atop the dome is a three-bar cross, which signifies the Christian faith of the Slavic people.”

A niche in the back exterior wall is ready for further decoration and another niche will be placed in the front exterior wall, above the arched entrance.

Hannan, who soon starts graduate work in Slavic languages at the University of Texas, says such kapličky are commonly found along roadsides and before entrances to villages in Czechoslovakia, Poland and other countries in Eastern Europe.

The dome, erected by use of a crane from Bachmayer Construction Co., belies its seeming delicacy. Hannan estimates its weight at 3,000 pounds. As with the concrete block building, it is heavily braced with steel. The wooden posts holding the bell tower high above, are simply sheathing for steel posts. A carefully constructed steel platform is welded to the steel-braced walls, and the steel in the four posts of the tower is welded to the platform that will eventually be covered with the same type of wooden shingles that cover the onion dome.

„I am building this kaplička to last,” Hannan said as he helped get the tower raised and in place. „I don't intend to come back and repair it 10 or even 20 years from now.” He and a Polish friend had carefully shelled and weather-proofed the shingles on the dome before it was raised.

Asked about the significance of the building, Hannan said, „I had several reasons for strating this project. I'm deeply interested in the folk architecture of Eastern Europe (a region he has visited often). In the villages of Czechoslovakia and Poland where some of my ancestors were born, there are several outstanding wooden churches and other examples of folk architecture. I also thought of erecting this as a type of monument to the Slavic people and to my own Slavic heritage.

„UNTIL RECENT TIMES it was a common practice in Czechoslovakia and Poland for people to privately erect this

type of monument. Of course, in those times it was a much more difficult endeavor: some families worked for years to save the money and acquire the necessary building materials for such a project.

„I also thought of erecting this as a personal, visible comment on the materialism prevalent in American society. It seems today that we are too much geared towards self-gratification and the pursuit of pleasure. Americans could learn some thing from the traditions of the Slavic nations and their ideals of self-sacrifice, community service and religious faith.

„And finally, this project for me is a statement of my own religious faith.”

Hannan says he is in no hurry to complete his plans. He must find the right time, the right artist, the right materials before he takes the next step in the construction process.

The lovely iron gateway into the little chapel was found in an antique shop. The wooden columns, or posts, for the bell tower were specially constructed, and built around the steel rods that make the tower so sturdy.

In took the Czechoslovakian builder 150 hours to fashion the spire and its onion-shaped dome. The scalloped shingles are handcut, as are similar shingles in the Hannan barn ready to cover the roof over the building.

INTERNATIONAL YOUTH PRAYER FESTIVAL

St. James Parish in Medugorje, Yugoslavia, and Caritas of Birmingham, Alabama have announced plans for an International Prayer Festival for young people this fall. The event will be held in Medugorje, Yugoslavia, August 5-15, 1989. Youth from all over the world are invited.

Event coordinators have planned daily prayer services, masses and other devotions, including a novena August 6-14. Volunteer fasting for three days prior to August 15th, the Feast for the Assumption, is also encouraged.

Spiritual directors in Medugorje suggest that youth traveling to Medugorje for the prayer festival already be in prayer groups and that adults and priests accompany the young pilgrims.

A number of „Peace Centers” and individuals throughout the United States have scheduled pilgrimages to Medugorje during the August dates, according to Caritas. Persons interested in attending the Prayer Festival should contact those centers or individuals for travel arrangements and lodging in Medugorje.

Caritas is also conducting a Youth Pilgrimage to Medugorje August 9-17. Call (205) 823-5349 for a brochure or additional information.

Delegace „Amnesty International” přijela do Moskvy

Moskva. — Dne 22. března přiletěla do Moskvy tříčlenná delegace londýnské organizace Amnesty International, která sleduje ve světě zachovávání lidských práv. Podle sovětské zpravodajské služby Tass bude této delegaci dovoleno navštívit také nemocnice, vězení a „nap-

ravné pracovní kolonie”. Generální tajemník Amnesty International Ian Martin, předseda této delegace, prohlásil: „Už jsme několikrát veřejně oznámili, že jsme zjistili mnohé pozitivní změny v SSSR. Ještě tam však existují různé věci, které nám působí veliké starosti. Upřímně si však přejeme vést poctivé diskuse o mezinárodní spolupráci pro ochranu lidských práv.”

K blízkému svatořečení naší blahoslavené Anežky české

Z římských pramenů jsme se tento týden dověděli, že kanonizační proces bl. Anežky

je ukončen, sv. Otec Jan Pavel II. podepsal příslušný dekret a napsal osobní dopis pražskému arcibiskupu Františku kardínalovi Tomáškoví, aby sám rozhodl o datumu svatořečení bl. Anežky mezi zářím a listopadem r. 1989.

*Světice jasná, kněžno Bohu milá,
ANEŽKO ČESKÁ, slávo rodných niv,
paměť tvá otcům našim drahou byla,
nezemřel, kdo je v srdci lidu živ.
Přes věky dávné láska tvá září,
vřavské břichy šumí její zvěst,
národ tvůj vděčný před Boží tváří
zpívá ti v písní chvály věčnou čest.*

*V mateřské lásce vineš národ k sobě,
rozbroje tiš milostný tvůj hlas,
mondrostí svítíš vlasti v těžké době
jako v den chmurný slunko zlatý jas.
V postech a bdění v tichu své cely,
pod křížem kloníš v modlitbách svou skrání
ó, jak se z duše prosby tvé chvěly:
„Bože, mou zemi, národ drahý chraň!”*

*Anežko naše, rozněť lásku vroucí,
kterou tak hořel andělský tvůj duch,
srdce at' vznítí její žhoucí,
zasvíti světlem ráje v český lah.
Jako jsi za vlast spínala dlaně.
Důvěrně prosíc Boha v čase zlem,
oroduj za nás u trůnu Páně,
národ svůj chraň a rodmou svoji zem!*

Z písně k bl. Anežce.
Slova Vladimíra Hornova zhudebnili
J. B. Foerster a O. A. Tichý

THE CLEVELAND SLOVAK RADIO CLUB „50th ANNIVERSARY”

The golden jubilee of the Cleveland Slovak Radio Club will be celebrated on April 9th 1989, with a dinner dance, at St. Sava's Hall, 2151 W. Wallings Rd., Broadview Hts., Ohio starting at 2 P.M. Music by Joe Kopco. For tickets and information call Mr. John Sopko 845-6520 or Mrs. Sophie Hudak 888-0171.

OPĚT V
CLEVELANDU

ČESKÁ TRAMPSKÁ KAPELA
Z TORONTO

29. DUBNA 1989
ČESKÁ SÍN KARLÍN
April 29, 1989

VSTUPNE \$ 6.⁰⁰
Tickets

ZÁČATEK 7:30PM - 1:00AM
STARTS

Reservace a předprodej vstupenek na tel. č. 835-4092 (v. l. h.)

VOICE OF THE NATION

ARCHDIOCESE OF CHICAGO

CHICAGO COMMUNICATORS' DAY, 1989

Chicago Communicators' Day is the premier event by which the Catholic Church in the Archdiocese of Chicago recognizes the significant contributions of the communications media to the civic and human community and affirms communications professionals in the responsible and creative exercise of their talents for the good of society.

Chicago Communicators' Day celebrations include the presentation of several awards:

The Professional Achievement Award honors an individual whose work has exemplified a high standard of professional excellence and whose career has reflected a consistent commitment to the ideals of the communications profession.

The Cardinal's Communications Awards honor works of excellence in both print and electronic media - publications and productions which express and enhance a value - centered vision of humanity.

CALL FOR SUBMISSIONS: CARDINAL'S COMMUNICATIONS AWARDS, 1989

1. Who may submit entries?
Professional communications entities operating in or serving the Chicago metropolitan area.

2. What is the specific focus of the 1989 awards?

Promoting racial and ethnic harmony in the greater Chicago-land community is one of the four priorities recently announced by Cardinal Joseph Bernardin for the Archdiocese of Chicago. In accord with this priority, the 1989 Cardinal's Communications Awards will

highlight work which has had a positive impact on the metropolitan Chicago community, specifically by helping to create greater inter-racial and/or multi-ethnic understanding and harmony.

3. What are the general requirements for entry submissions?

a) Categories: There are four award categories - Newspaper, Radio, Television, Other Media.

b) Time period: Articles, programs, spots, or other entries must have appeared in calendar 1988.

c) Supporting Materials: A statement of purpose and an assessment of impact, each of 200 words or less, should accompany each entry. Other supporting materials - ads, brochures, promotional material, documentation of effectiveness, etc. - are also welcome.

d) Entry Form: One entry form should accompany each submission.

e) Deadline: Submissions are due by 5 p.m. on Friday, April 21, 1989.

f) Exhibit Formats:

Newspapers: Material to be mounted or reproduced in an 8 1/2 by 11 format. Multiple pages for a single submission to be bound as a single exhibit in a standard size binder or scrapbook.

Radio: Material to be submitted on audio cassette.

Television: Material to be submitted on 3/4 inch cassette or 1/2 inch VHS cassette.

Other Media: Dependent on the nature of the medium - print or electronic - follow the appropriate exhibit requirements above.

g) Entry Fee: None.

4. Where should entries be sent?

To: Cardinal's Communications Award Committee
Archdiocese of Chicago
P.O. Box 1979
Chicago, Illinois 60690

Czech Music Preserved

East Bernard, Texas - The East Bernard Czech Singers, seven ladies all of Czech descent, have decided to preserve Czech music in their own special way.

In 1986 they released their first tape of Czech Christmas Carols and religious hymns. Included are the Czech favorites: „Nesem vám noviny“, „Narodil se Kristus Pán“, „Půjdem spolu do Betléma“, „Zdrávas Maria“, and „Tisíkrát pozdravujeme Tebe“, to name a few. The similarities, in title alone, to koledy forms an interesting parallel to Poland's folk music heard in the U.S.

The carols originated in Czechoslovakia and were brought to America by immigrants. The Singers felt these songs had to be documented for future generations. The response was tremendous, especially from older Czechs who remembered the melodies from masses.

Since the release of the initial product, the ladies have recorded two other tapes featuring polkas and waltzes from the old country. The tapes included the ever-popular selections „Black Gypsy“ waltz; „Annie Cutting Grass“ polka; „Green Meadow“ waltz; „Mary Ann“ waltz; „Wanderer“ waltz; and „When I Saddle My Horses“

polka. Lyrics to all the songs are included with the tapes.

Musical accompaniment for the tapes was provided by a well-versed array of performers. The music is not bound by strict standards of ethnic folk-music instrumentation, giving the tape a clean, modern sound which both respects and animates the melodies. Featured are: George Losack, synthetizer; John Dujka, accordion, percussion, piano, synthetizer and trombone; Mark Dujka, button-box accordion and saxophone; Rod Mathews, tuba; Willie Strieder, trumpet; and Scott Walzel, clarinet and saxophone. The first two stereo cassettes were recorded by Sight and Sound Recording in East Bernard. The third, recorded in Dolby, was engineered and recorded by John Dujka at JMD Recording.

The Czech Singers formed as a group in 1986. Previously, each has had over 25 years experience performing at weddings, funerals and Sunday masses. Their next performance were at the South Texas Czech Heritage Festival in Corpus Christi, Texas, on March 18, 1989.

The group was recently featured in an article which appeared in the Czechoslovakian magazine Československý svět. Quoting one of the members, the story informed readers in Europe: „We are an amateur group living in a small town, East Bernard, Texas, about 70 kilometers west of Houston, Texas. We are all of Czech descent. Out parents and grandparents immigrated to Texas from Moravia 70 to 100 years ago and settled here in Texas and began farming here. We try to retain some of the customs that our ancestors brought with them and we also try to retain the use of the Czech language. We love to sing songs we learned to sing as children.“ The magazine also featured the Czechoslovak Moravian Club of Endicott, Pennsylvania.

For further information, write to Martha Viktorin, Rt. 2, Box 224, East Bernard, TX 77435.

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF ARTS AND SCIENCES THE EXECUTIVE BOARD OF THE CZECHOSLOVAK SOCIETY OF ARTS AND SCIENCES APPROVED THE FOLLOWING STATEMENT ON MARCH 1, 1989:

The Czechoslovak Society of Arts and Sciences, a non-political cultural association of scientists, scholars, artists and writers, is shocked by the recent arrest and sentencing in Prague of one of its honorary members, the playwright Václav Havel. Dedicated to the principles of free search for truth and knowledge, free contacts among peoples and free dissemination of ideas, our organization cannot silently stand by when one of its distinguished members is being persecuted for simply attempting to exercise his constitutionally guaranteed civil rights.

This persecution is even more deplorable at this time when writers can speak with considerably more freedom in other parts of the Soviet Bloc and when Václav Havel's plays, forbidden to be performed in his homeland, are played in the neighboring socialist countries and applauded by their government officials.

For two decades a playwright without a stage in his own country, Václav Havel has been in and out of jail for many years for nothing else but his insistent demand that respect for human rights be observed in Czechoslovakia, in the framework of the Helsinki accords of which his country was one of the earliest signatories. He has again paid for his continuous struggle on behalf of human rights and democratic reform. It is tragic that the spirit of glasnost has not reached Prague as yet.

ON BEHALF OF THE CZECHOSLOVAK SOCIETY OF ARTS AND SCIENCES:

Igor V. Nábělek, President,
Miloš K. Kučera, Secretary - General

CARD PARTY

The annual benefit Card Party, sponsored by the District Alliance of Czech Catholics, will be held April 2, at 1 p.m., at Our Lady of Lourdes Auditorium, 3398 E. 55 St.

Refreshments will be served, and the public is welcome. All proceeds will go to the Czech Seminary in Rome, Italy. For further details, call Lil Gluvna at 641-5092.

AUTHENTIC CZECH RECIPES

"Century Czech Recipes of Tabor Community"

63 recipes in 17-page covered recipe book
★ Meats ★ Pancakes ★ Dumplings ★ Pastries
★ Bread ★ Miscellaneous

Send \$2.00 (covers postage) to:

Tabor Community Club
P.O. Box 21
Tabor, SD 57063-0021

SPRING BENEFIT CARD & BUNCO PARTY

Sponsored by
CLEVELAND FEDERATED SOCIETIES
CZECH CATHOLIC UNION

Tuesday April 11, 1989 5349 Dolloff Road
Table Prizes Door Prizes

Luncheon served at 12 Noon
Hosted by Societies #1 & #11
\$2.50

Reservations Elsie Malec 341 - 0444

Take
stock
in America.

BUY U.S.
SAVINGS
BONDS